

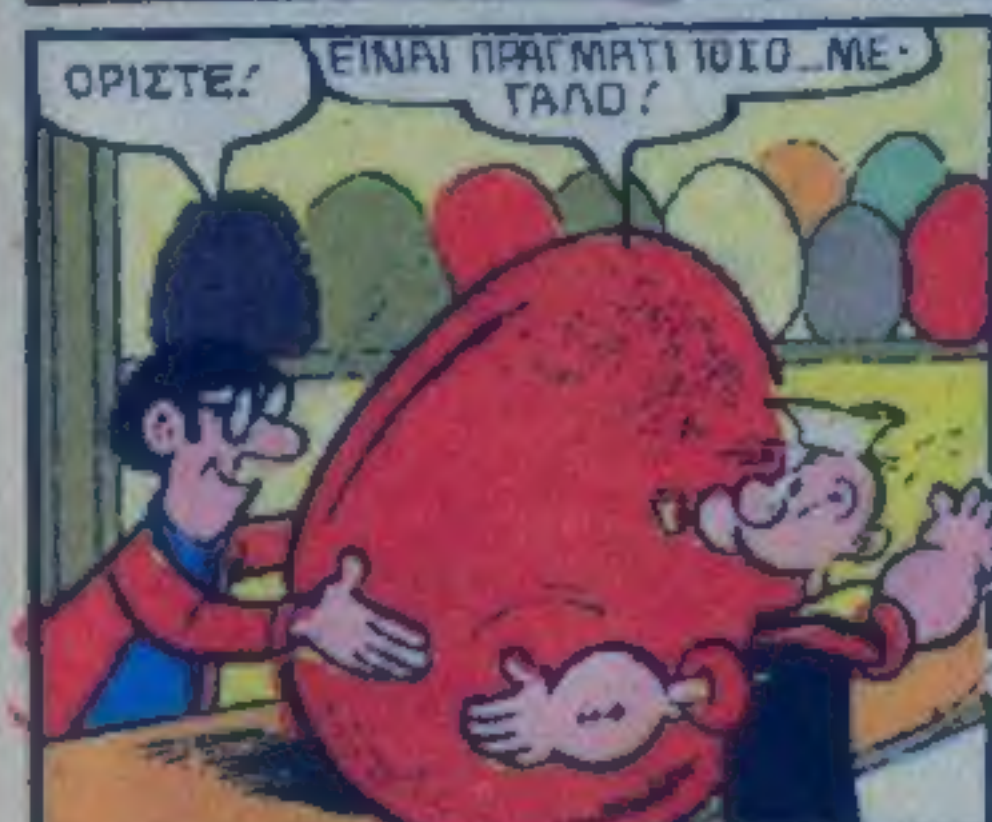
ΤΟ ΑΥΓΟ ΜΟΥ ΚΑΙΕΙ

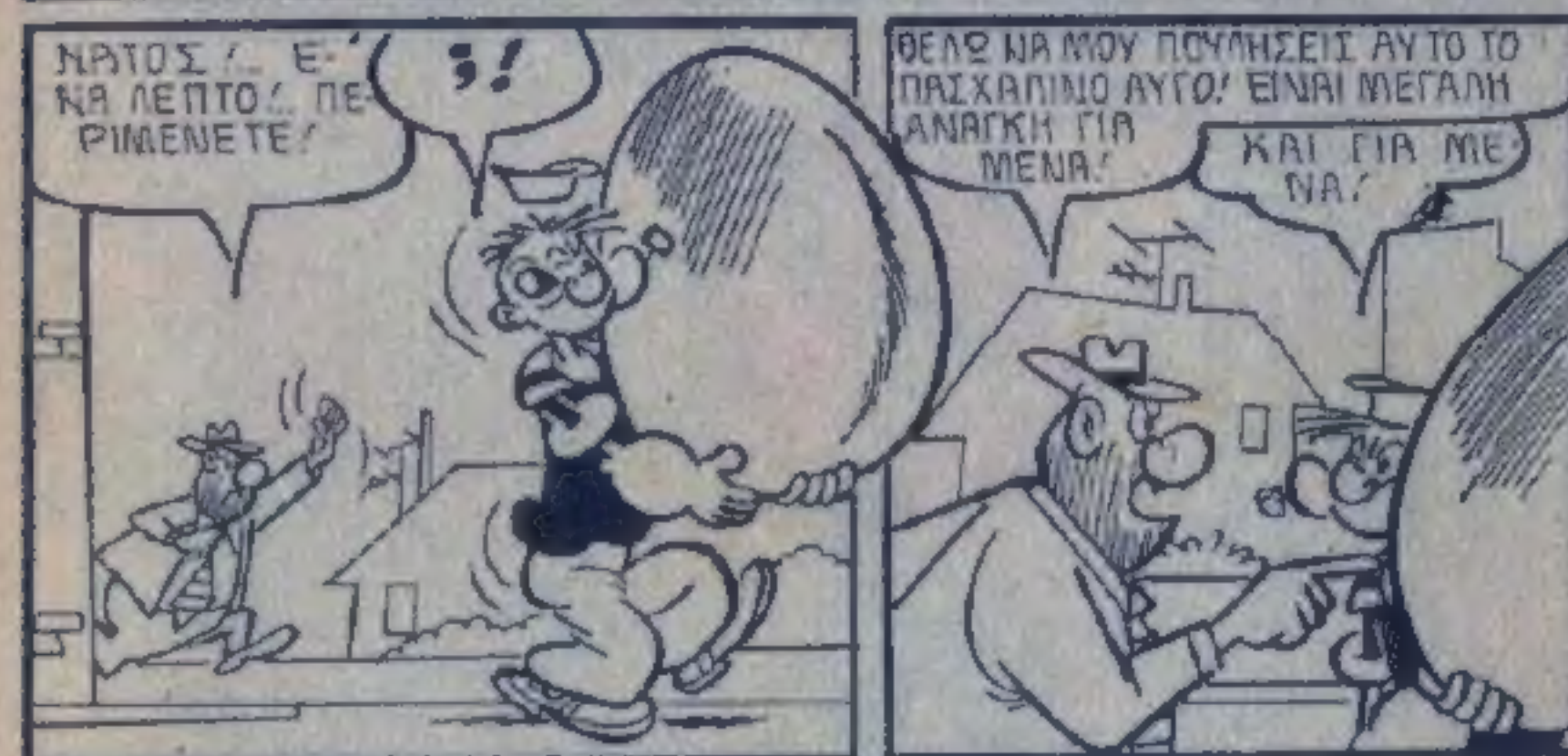

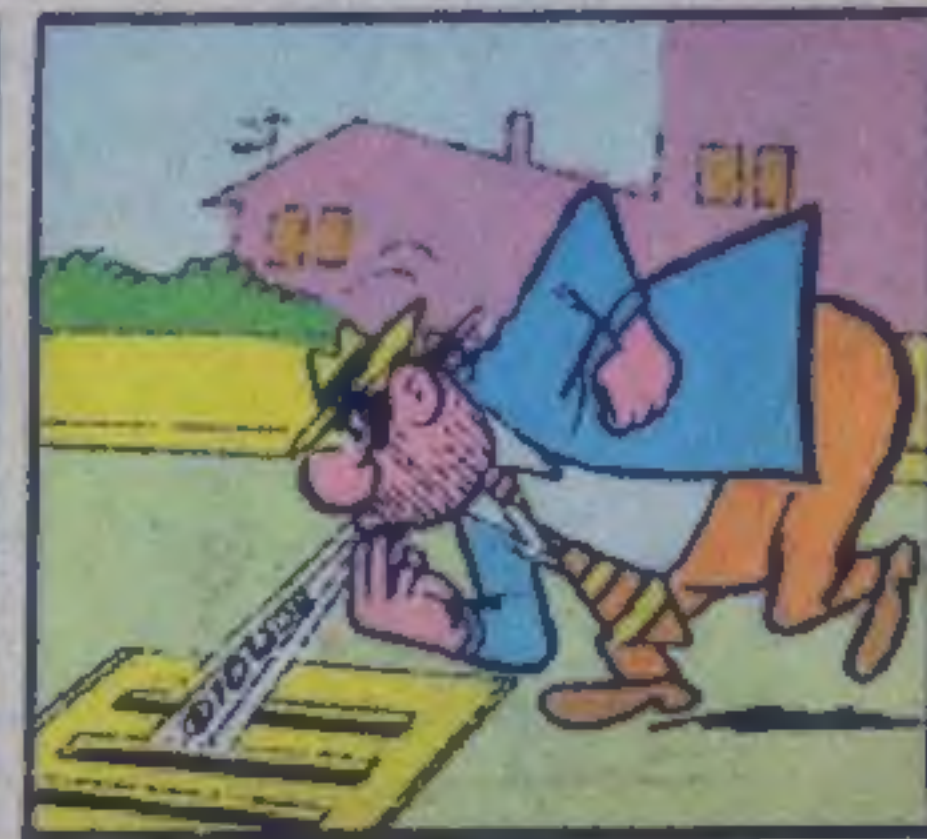
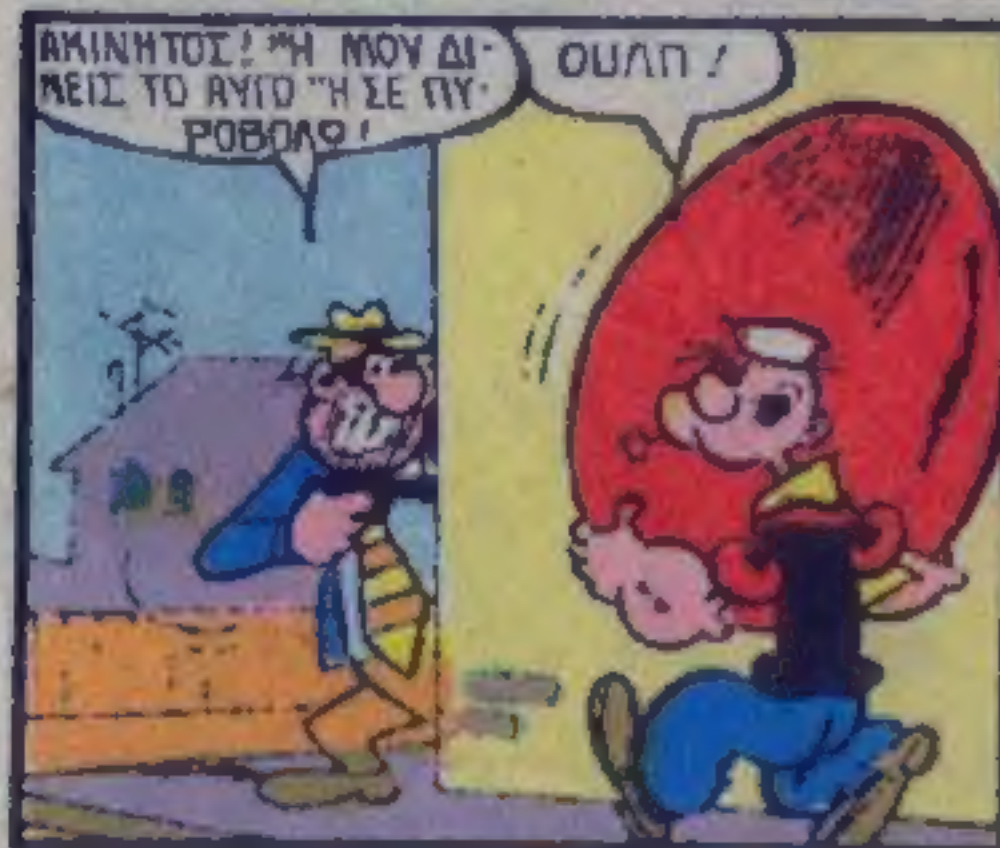

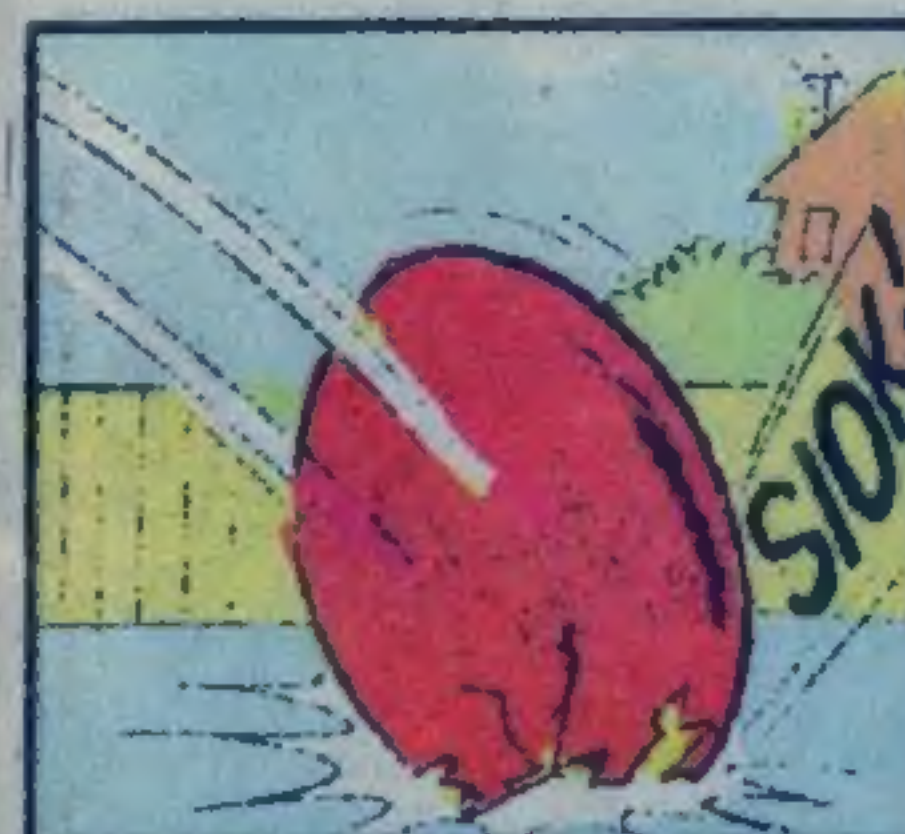

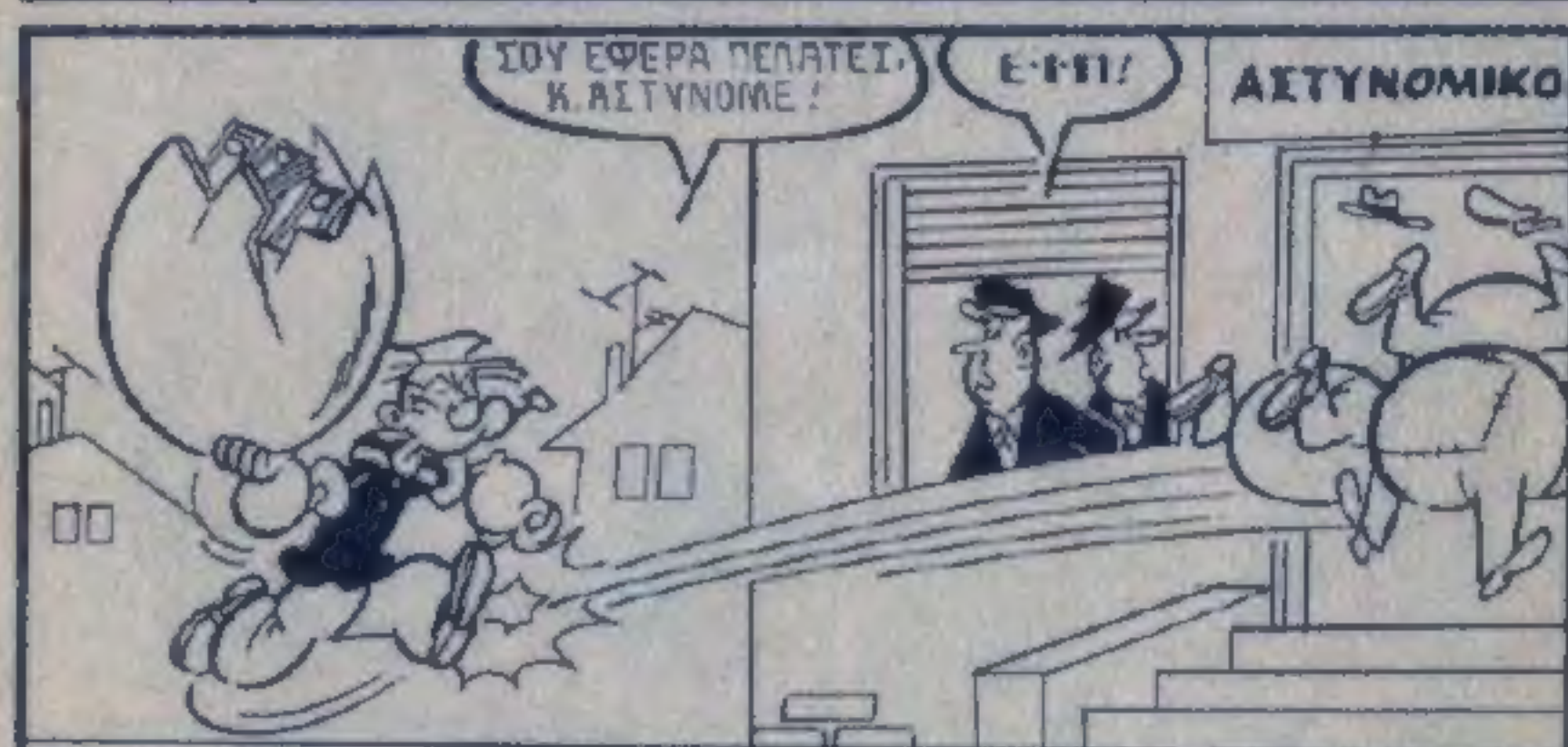
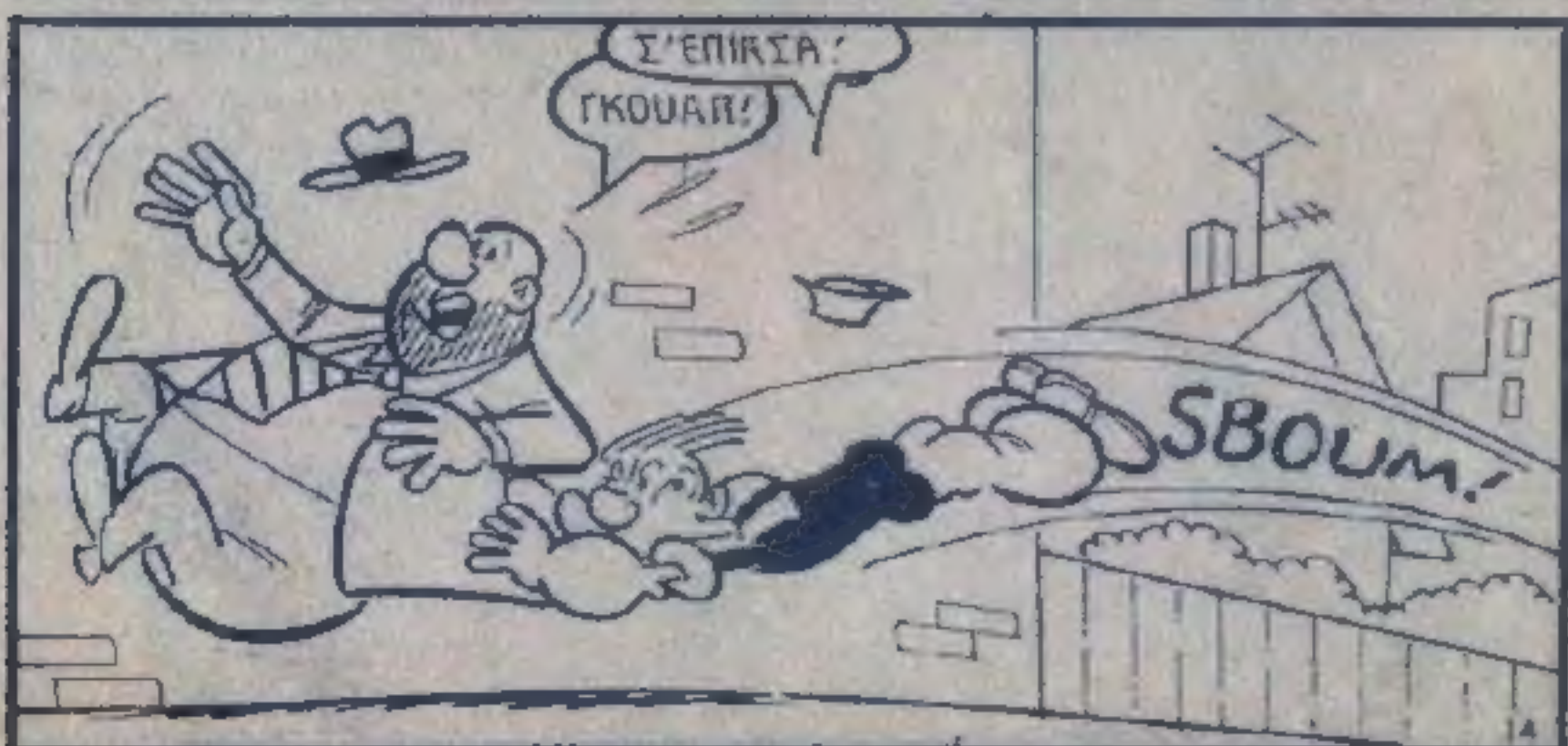

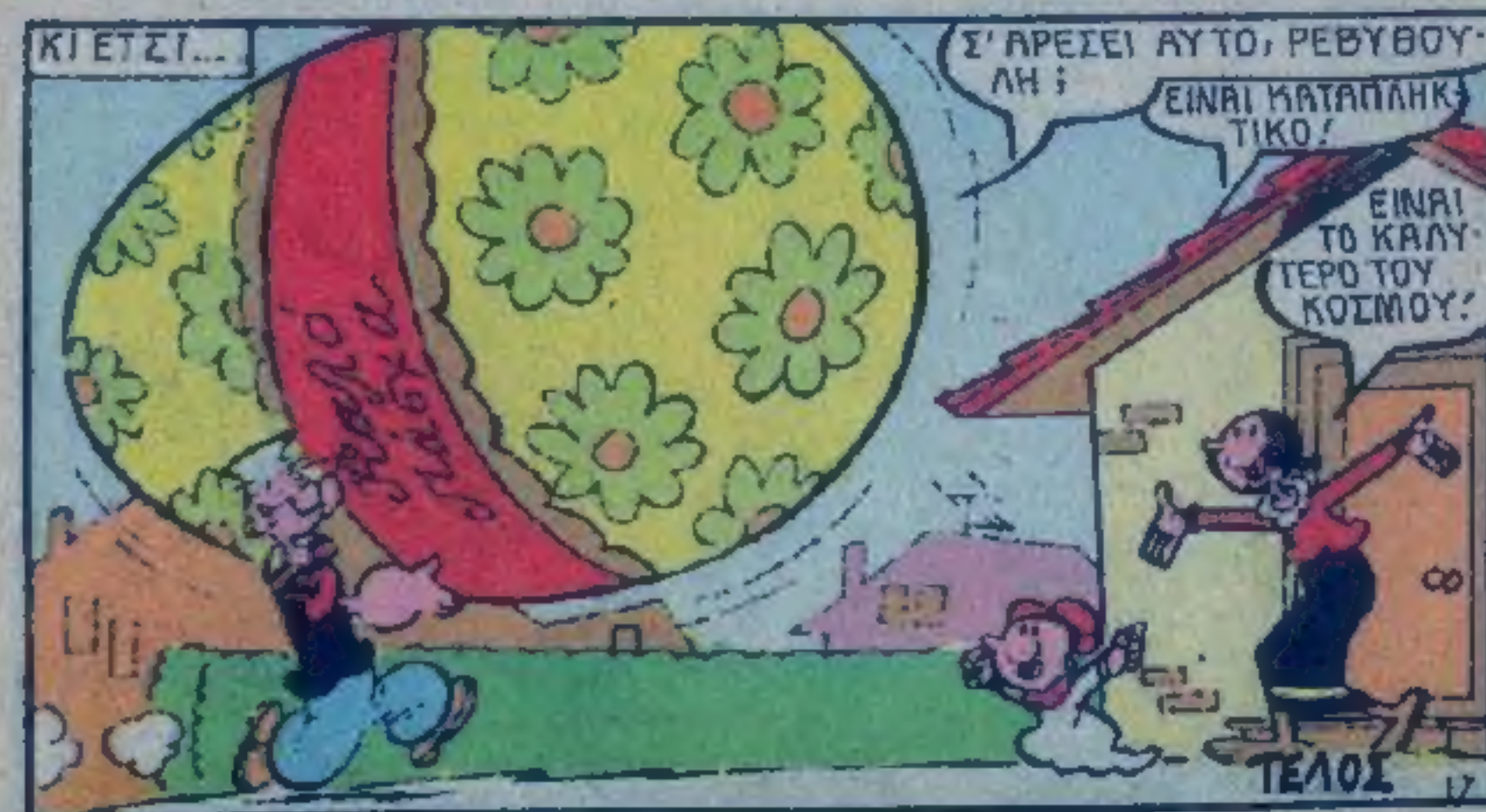
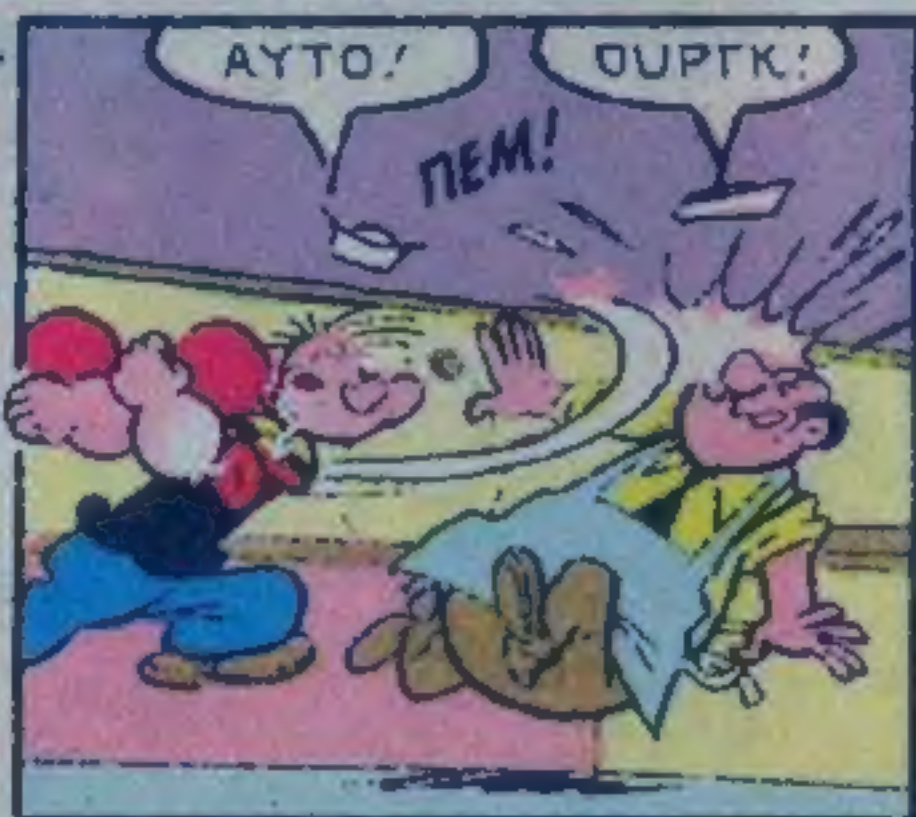

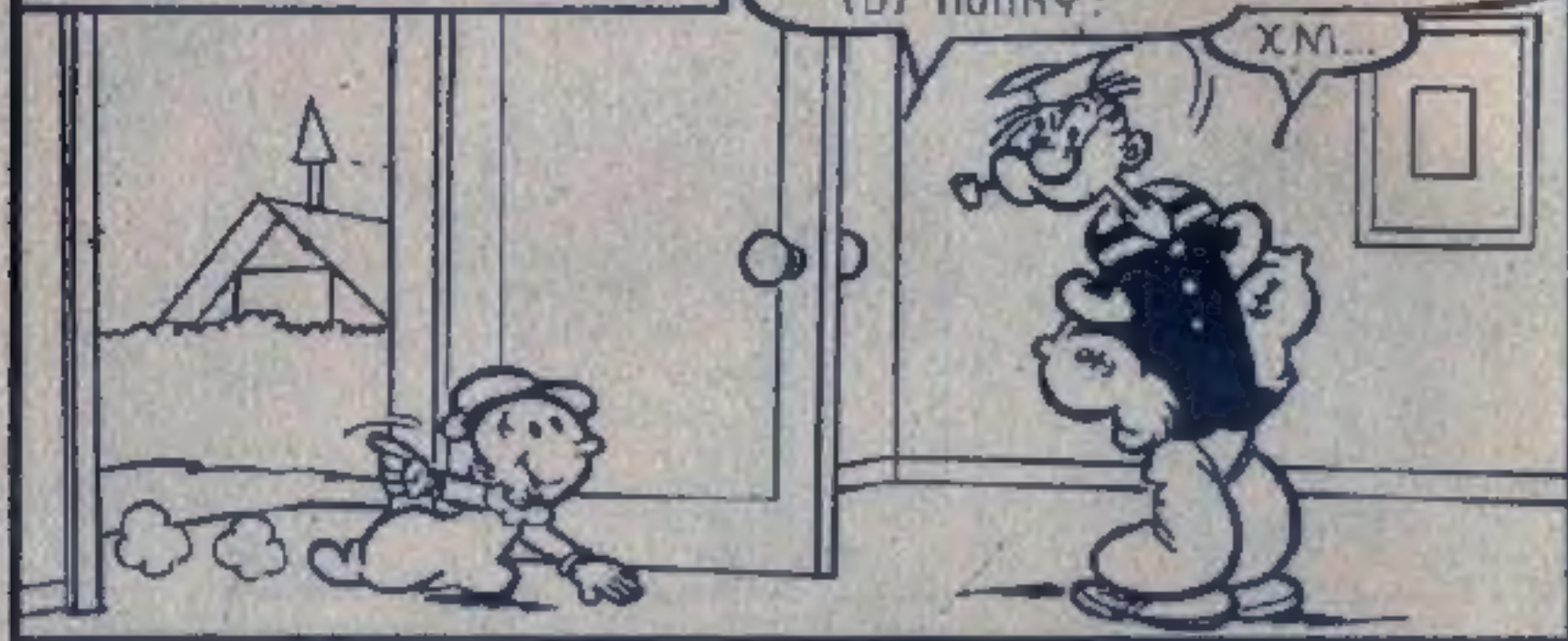

ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΑ

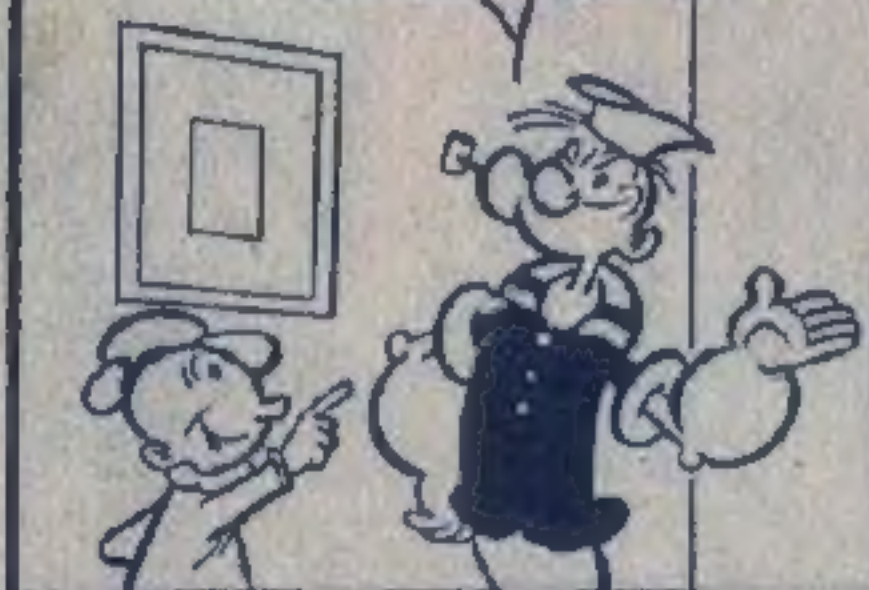
ΕΙΔΑ ΚΑΠΟΙΟΝ ΠΟΥ ΕΚΩΣΕ ΣΤΑ ΔΥΟ.
ΕΝΑΝ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟ ΚΑΤΑΛΟ-
ΓΟ, ΠΟΠΑΪ!

ΧΜ...

ΕΣΥ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΚΩΨΕΙΣ ΣΤΑ ΔΥΟ Ε-
ΝΑΝ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟ ΚΑΤΑΛΟΓΟ;

ΒΕΒΑΙΩΣ, ΡΕΒΥ-
ΘΟΥΛΗ!

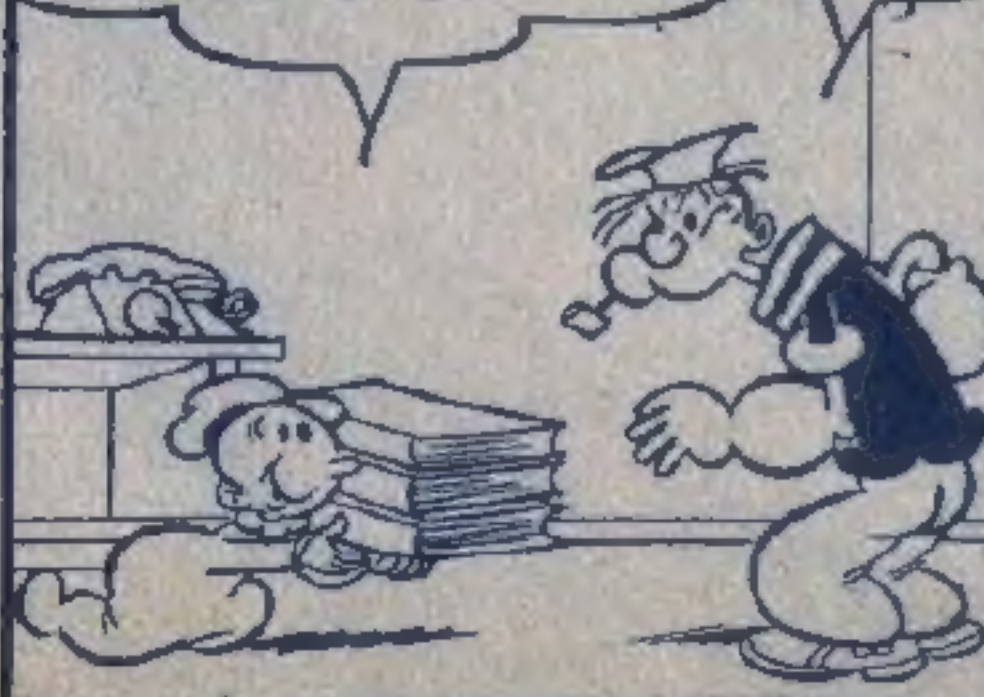
ΜΕ ΛΙΓΟ ΣΠΑΝΑΚΙ ΜΠΟΡΩ ΝΑ
ΚΩΨΩ ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΟΧΙ ΕΝΑΝ, ΑΛ-
ΛΑ ΤΡΕΙΣ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟΥΣ ΚΑΤΑ-
ΛΟΓΟΥΣ ΜΑΖΙ!

ΑΠΙΣΤΕΥΤΟ!

ΒΕΛΩ ΝΑ ΤΟ ΔΩ! ΝΑ ΤΡΕΙΣ ΤΗΣ ΟΛΙΒ!

ΧΕ! ΧΕ!

ΓΚΝΑΜ!

ΣΤΑΠ!

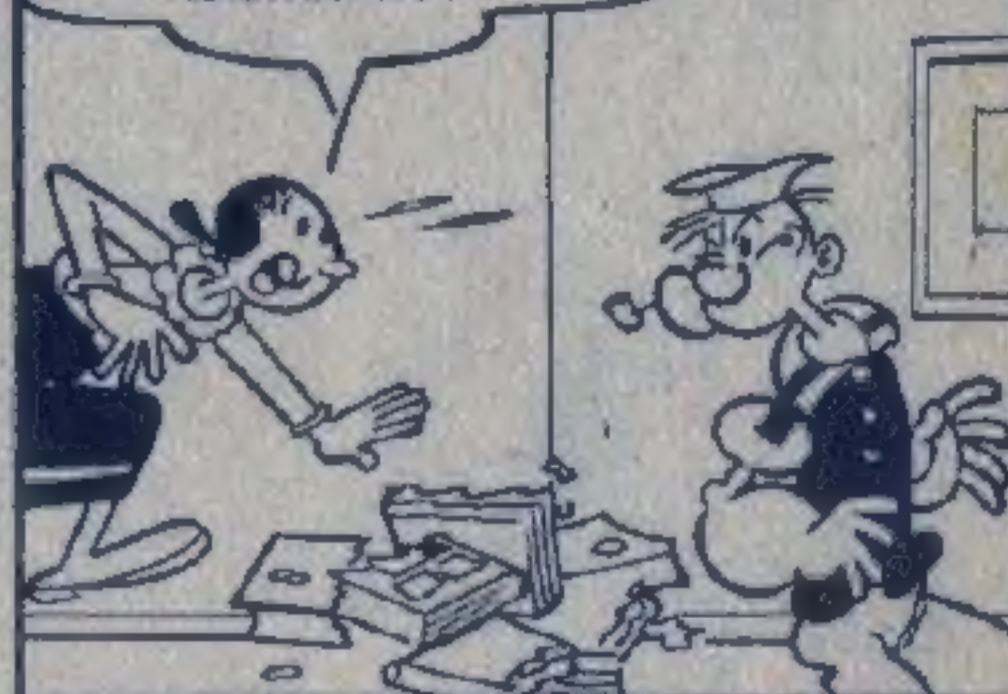
ΟΡΙΣΤΕ!

ΑΠΙΣΤΕΥΤΟ!
ΕΙΣΑΙ Ο ΠΙΟ ΔΥ-
ΝΑΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ
ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ!

ΒΕΛΩ ΝΑ ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΩ ΣΤΗ
ΜΟΔΙΣΤΡΑ! ΑΙ ΨΑΞΩ ΓΙΑ ΤΟΝ
ΑΡΙΘΜΟ ΤΗΣ ΣΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟ!

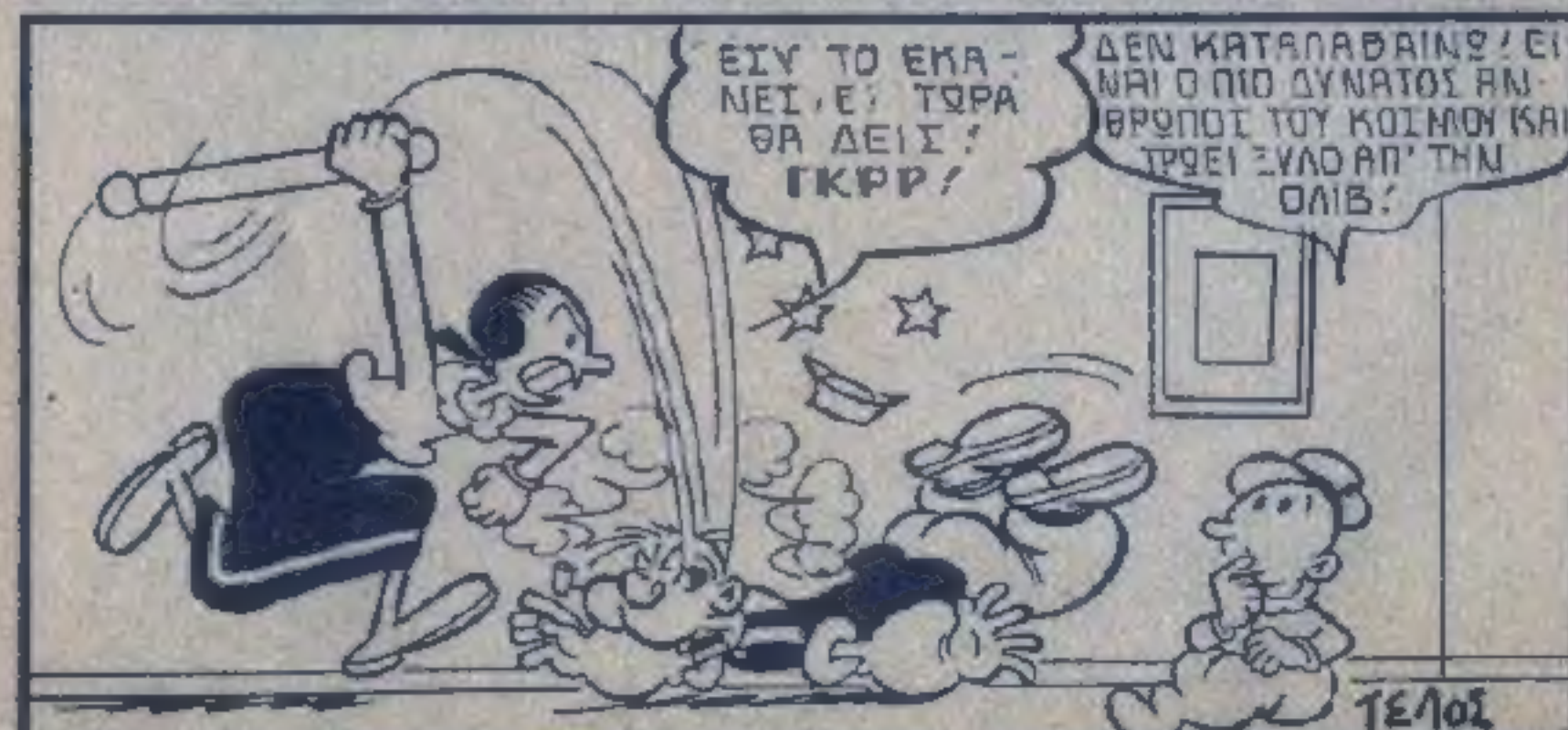

ΑΧ!... ΟΙ ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ ΜΟΥ...
ΚΟΜΜΑΤΙΑ!

ΕΙΝ ΤΟ ΕΚΑ-
ΝΕΙ, Ε; ΤΩΡΑ
ΘΑ ΔΕΙΣ!
ΓΚΡΡ!

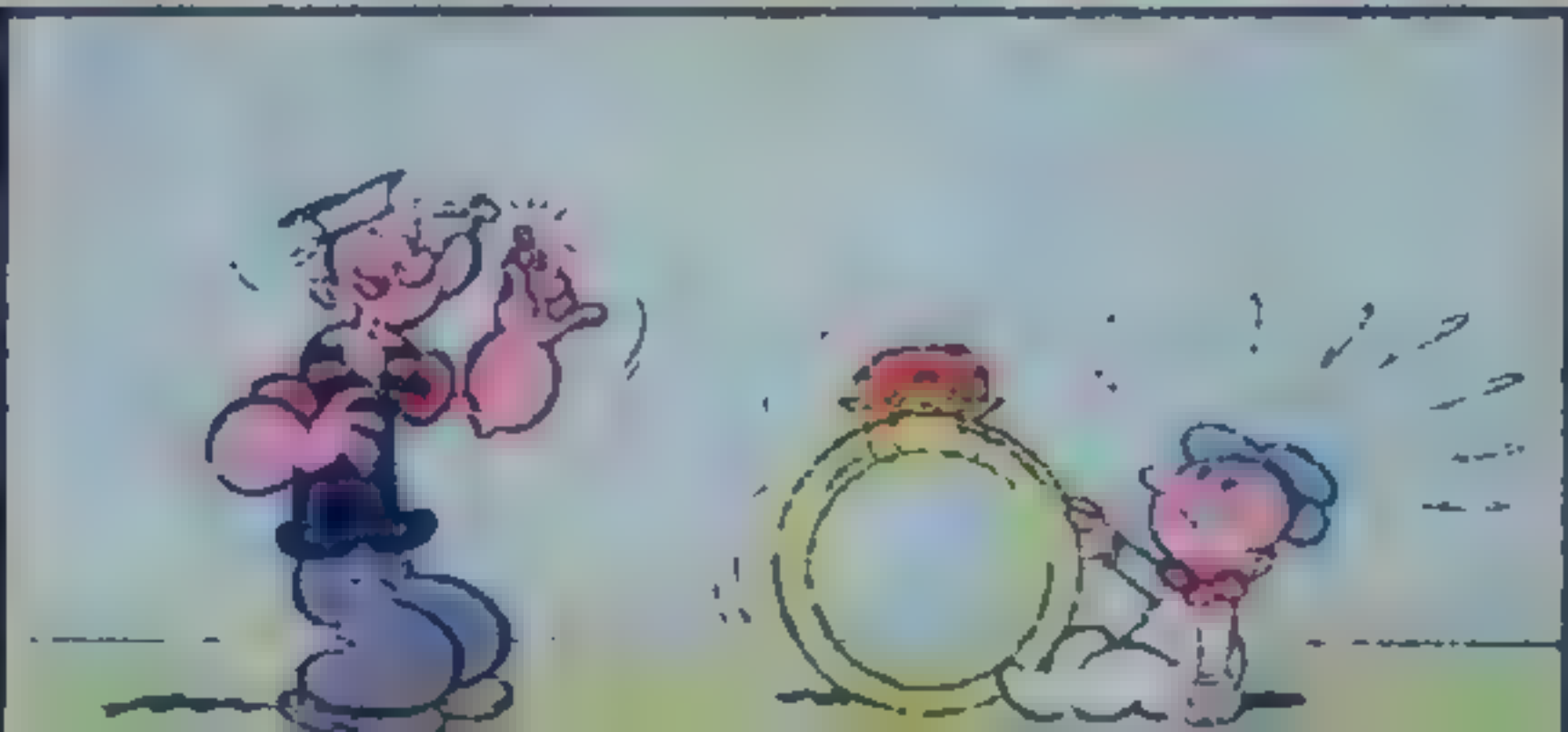
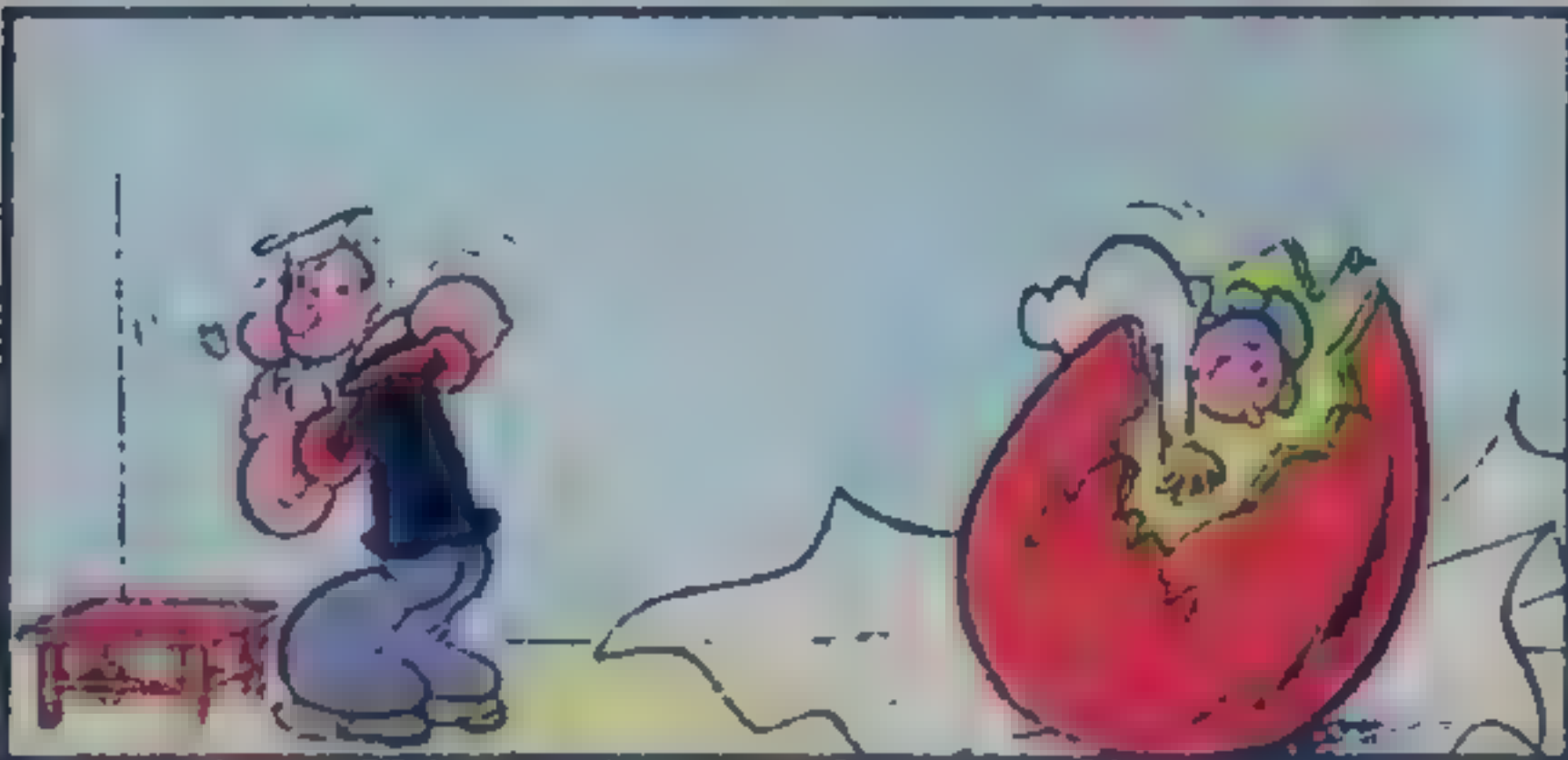
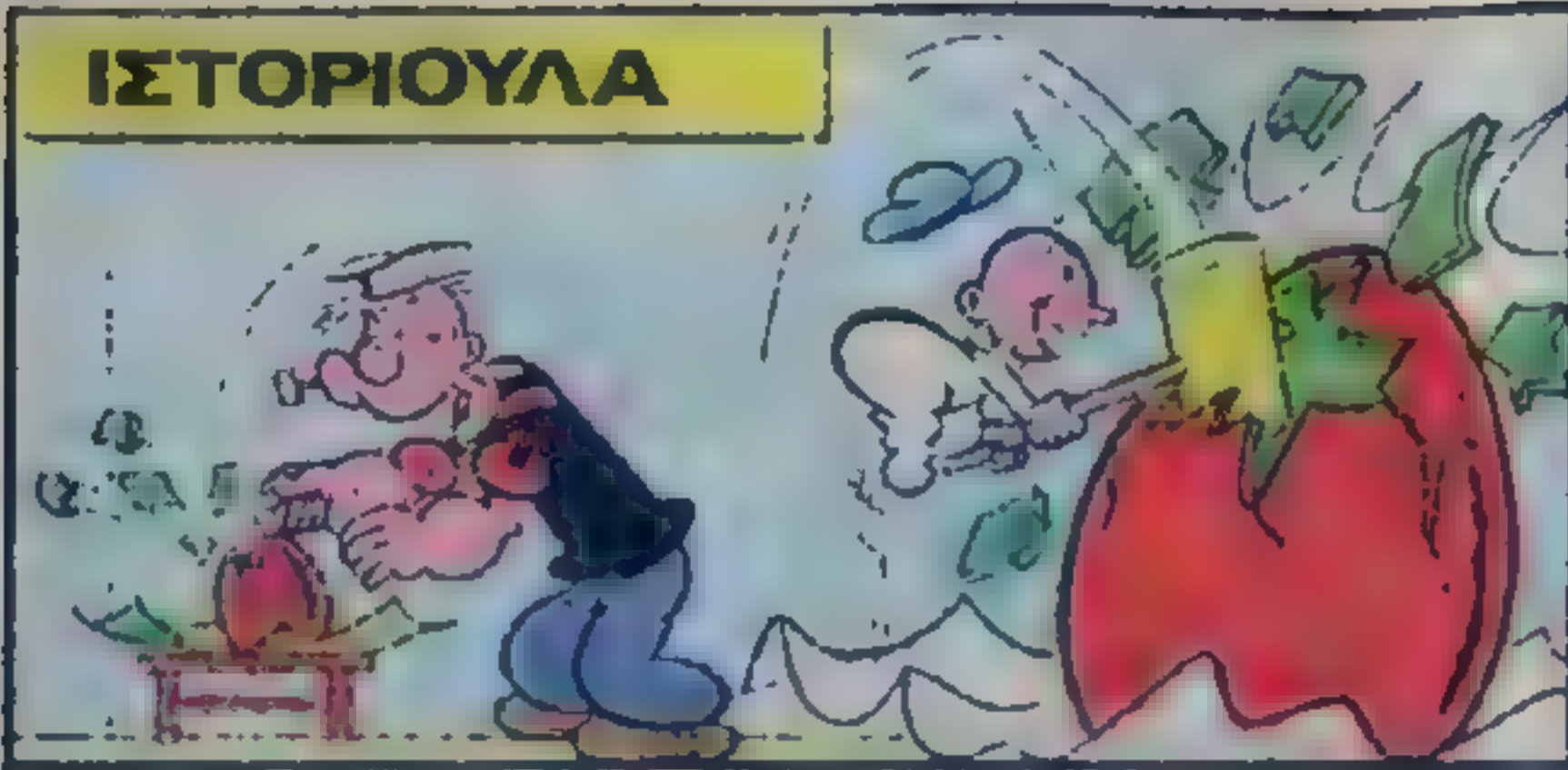
ΔΕΝ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΩ! ΕΙ-
ΝΑΙ Ο ΠΙΟ ΔΥΝΑΤΟΣ ΑΝ-
ΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΚΑΙ
ΤΡΕΙ ΣΥΛΟ ΑΠ' ΤΗΝ
ΟΛΙΒ!

ΤΕΛΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΑ

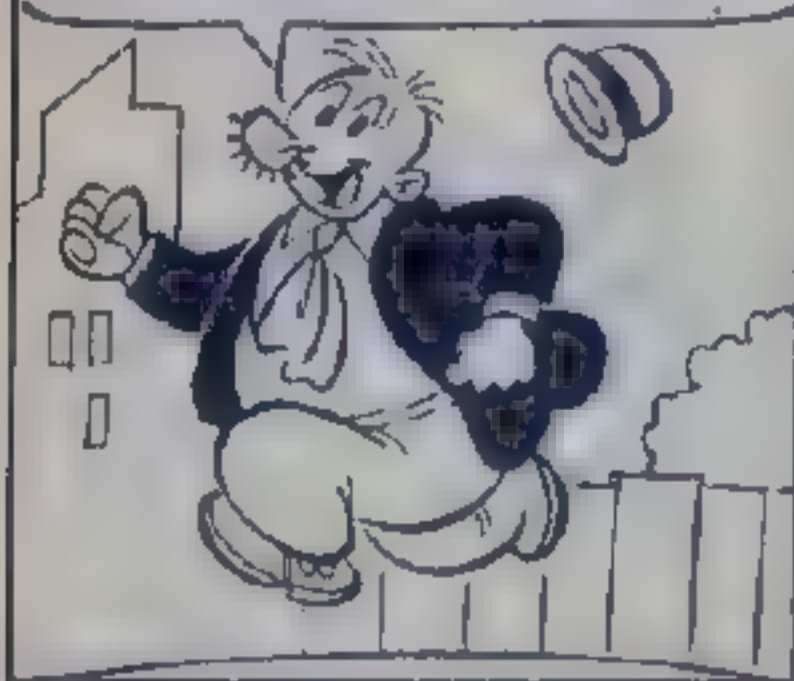

ΕΝΑ ΣΟΥΠΕΡ ΑΥΓΟ

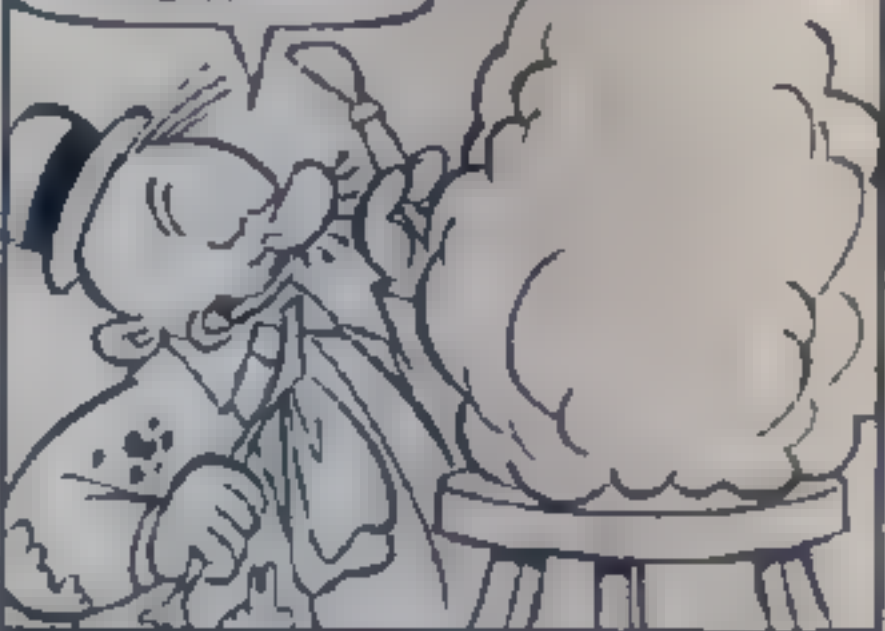

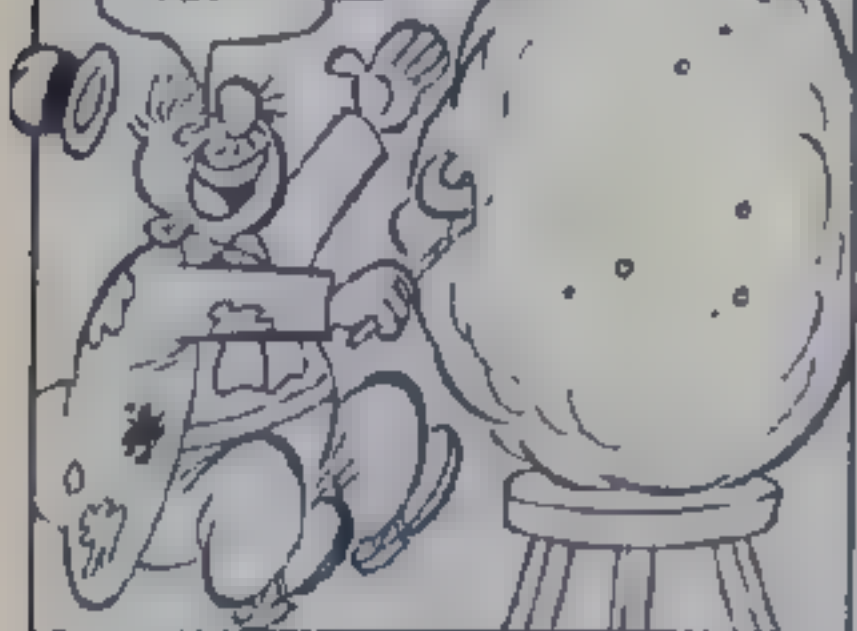
ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΠΕΡΙΜΕΝΩ ΝΑ ΜΟΥ ΧΑΡΙΣΟΥΝ ΚΑΝΕΝΑ. ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΜΗ ΜΟΥ ΧΑΡΙΣΟΥΝ ΠΟΤΕ!

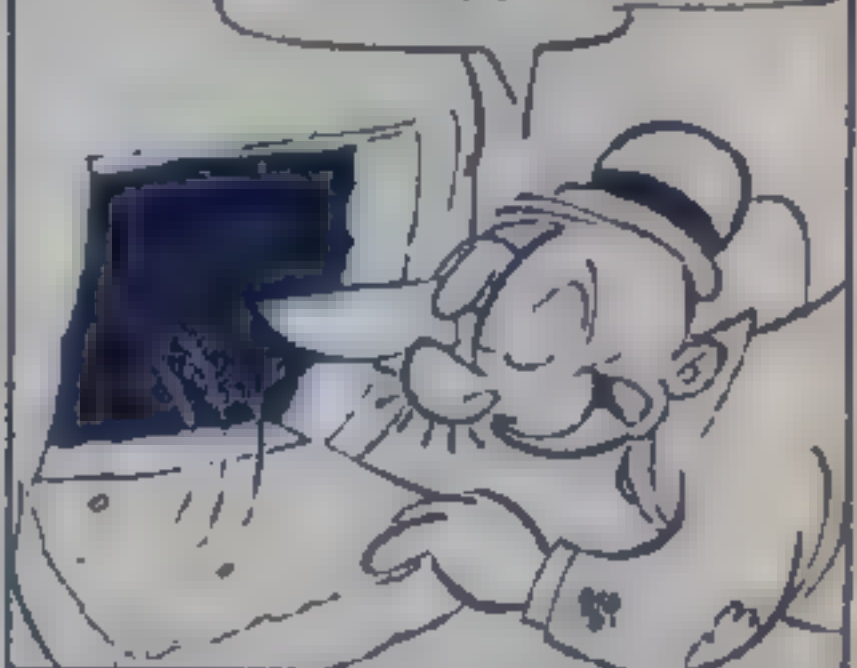
ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΙΧΑΝ ΧΡΗΣΙ- ΜΟΠΟΙΗΣΕΙ ΕΝΑ ΑΛΟΓΟ ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΚΤΗΣΟΥΝ ΤΗΝ ΤΡΟΙΑ!

ΕΓΩ ΘΑ ΚΑΝΩ ΚΑΤΙ ΠΑ- ΡΟΜΟΙΟ ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΚ- ΤΗΣΩ ΕΝΑ ΑΥ- ΤΟ!

ΤΟ ΓΥΨΙΝΟ ΑΥΓΟ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ Ε- ΤΟΙΜΟ! ΕΔΩ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΟΡΤΑΚΙ!

ΕΜΠΡΟΣ ΤΟ ΣΚΕΔΙΟ!

ΧΕ' ΧΕ'

ΠΑΡΕ, ΑΡΙΣΤΕΙΔΗ! Μ' ΑΥ- ΤΟ ΤΕΛΕΙΩΣΑΜΕ!

ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΚΙ' ΑΛ- ΛΟ ΕΝΑ!

ΜΟΥ ΑΦΗΝΕΙ ΠΑΝΤΑ ΤΑ Π.Ο ΒΑΡΕΙΑ

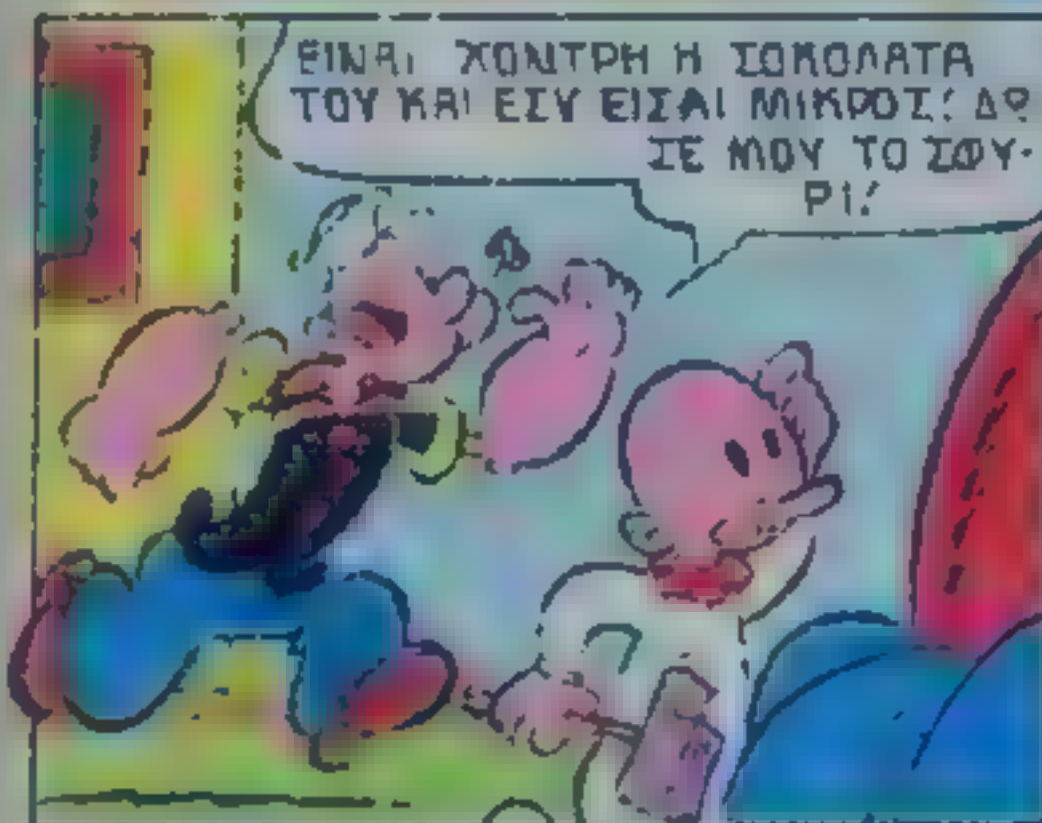
ΜΟΛΙΣ ΘΑ ΚΛΕΙΣΕΙ ΑΠΩΣ ΤΟ ΜΑ- ΓΑΖΙ ΚΑΙ ΦΥΓΟΥΜ ΟΛΟΙ ΤΟΝΣ ΤΟΤΕ ΘΑ ΦΑΩ ΟΛΑ Τ' ΑΥΓΑ!

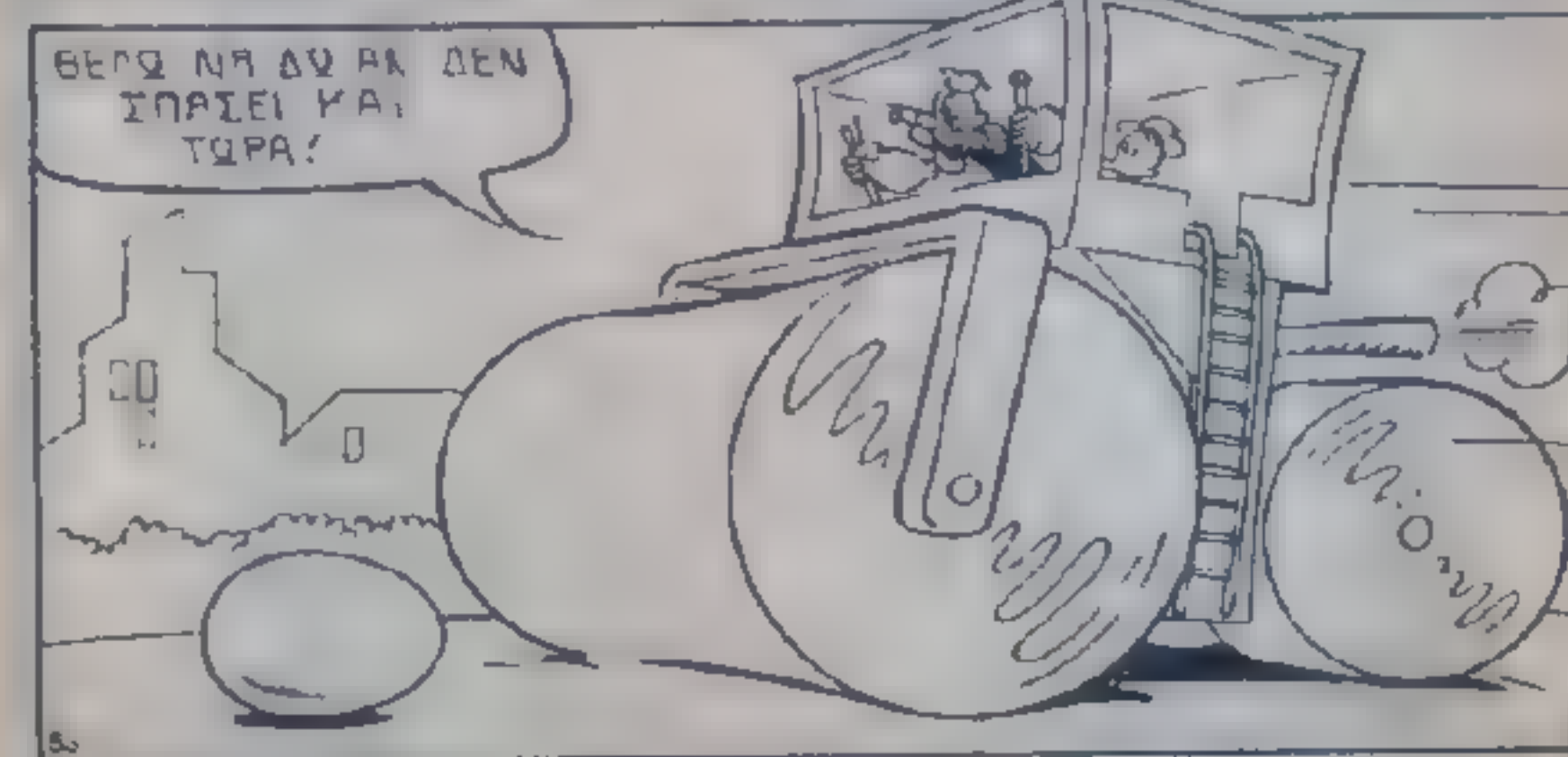
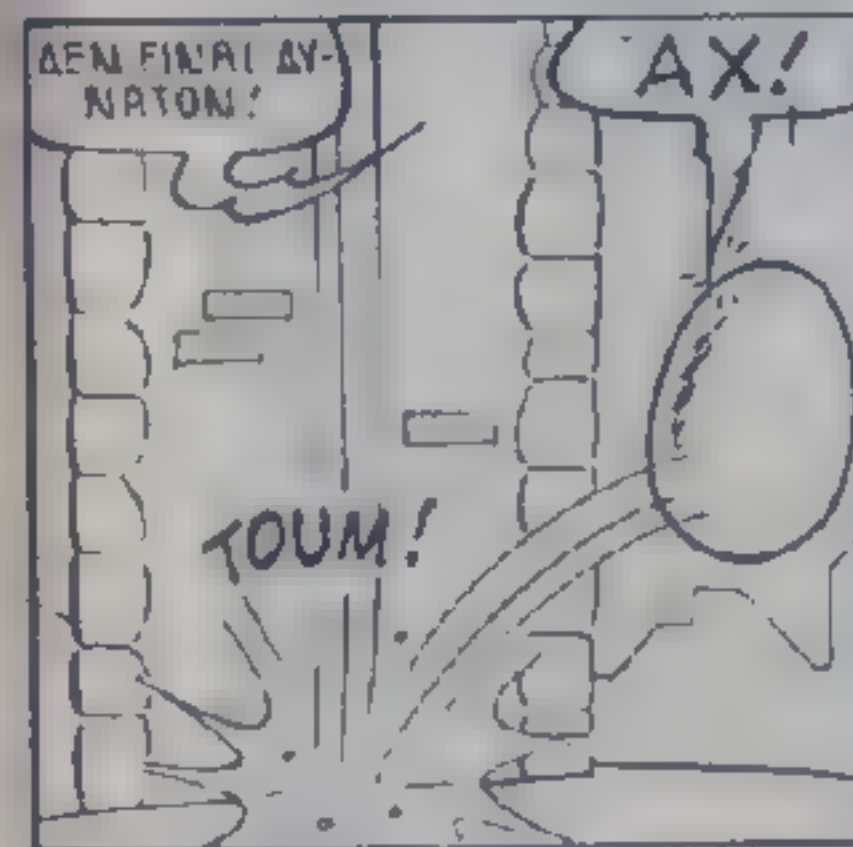
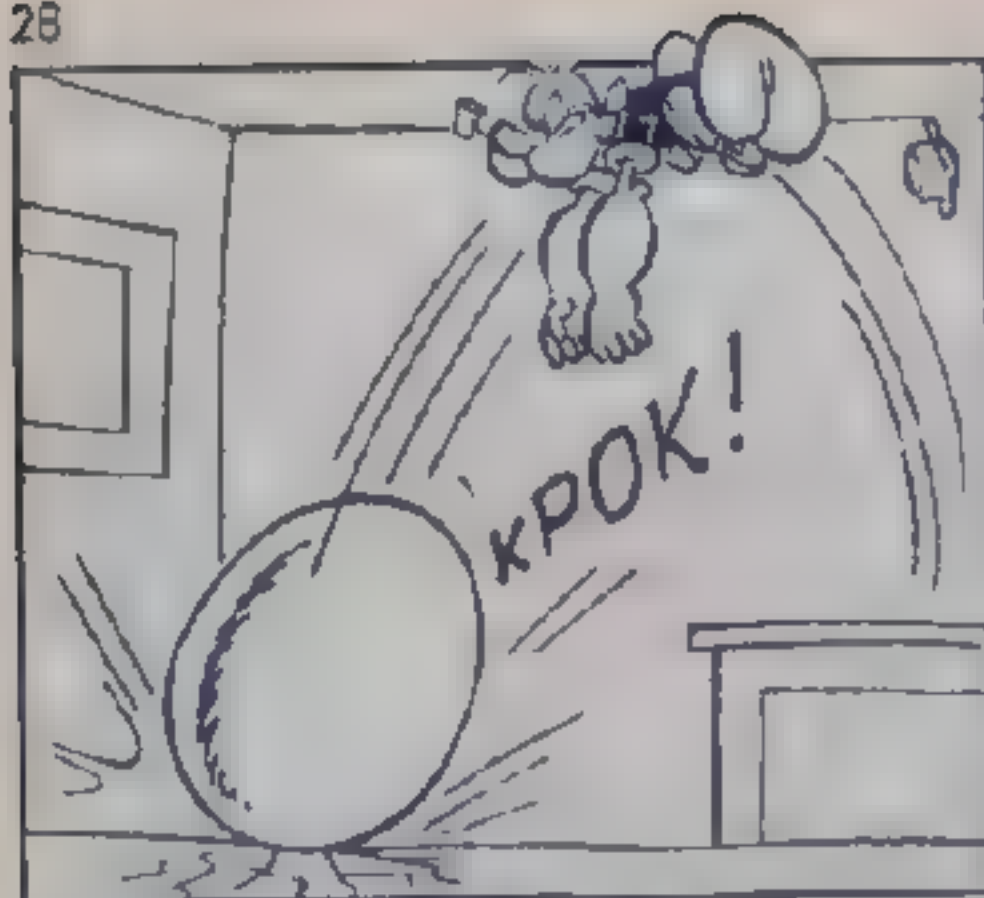
ΔΕΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΠΑΙΧΑ ΧΩ- ΡΙΣ ΑΥΤΟ! ΘΑ ΠΑΡΩ Ε- ΝΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΡΕΒΥΘΟΥ- ΛΗ!

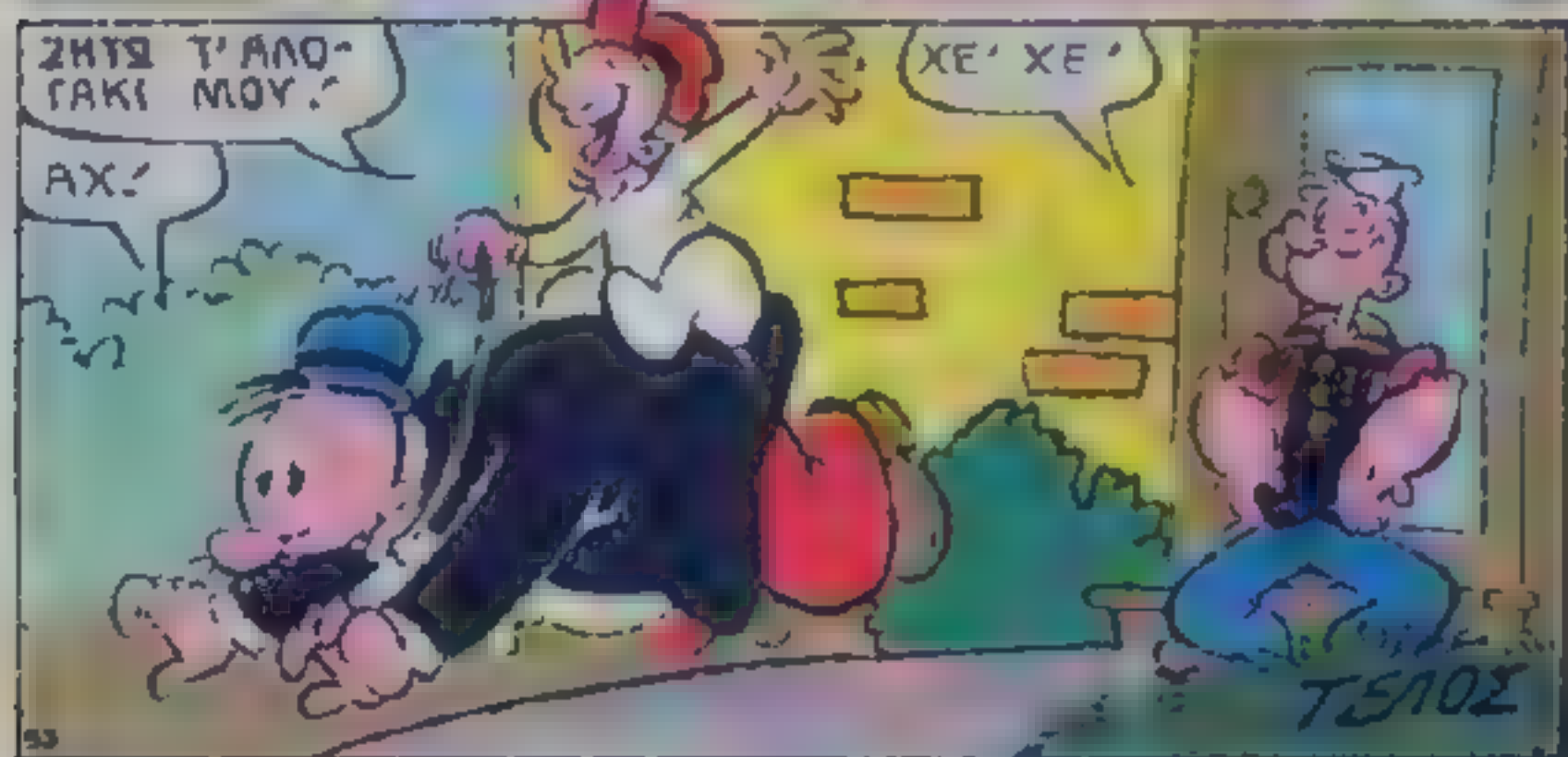

Η ΓΡΙΑ • ΓΕΡΟΣ ΚΑΙ • ΚΑΤΕΡΓΑΡΗΣ

ΜΙΑ ΦΟΡΑ κι ένα και-
ρό ήτανε ένας γέρος
και μ'α γριά που εί-
χανε ένα μοναχοπαίδι.
Τό παιδί τους αυτό είχε πάει
στην ξενιτιά από πολλά χρόνια
ν'άνει την τύχη του.
Έπειδή ήτανε τ'ο μονάκριβό
τους παιδί, ο γέρος και η γριά
στεναχωριόντανε πολύ. Και γι'
αυτό, κάθε ξένο που περνούσε
από τ'ο χωριό τους, τόν ρωτού-
σανε αν είχε δει στα ξένα τ'ο
μοναχοπαίδι τους.

Μιά μέρα, πέρασε από τ'ο
χωριό τους κι ένας κατεργάρης.

Έπειδή ήτανε ξένος, άμέσως
η γριά τόν κάλεσε στο καλυ-
δάκι της, τόν φιλοξένησε και
τόν ρώτησε:

— Ξένο μου, εκεί στην ξεν-
τιά που ήσουν, μήπως είδες
και τ'ο μοναχοπαίδι μας, τ'ο
κατμένο, πούχει δέκα χρόνους
ξενιτεμένο;

— Γριά μου, τ'ο είδα και τ'ο

καλοείδα... τής αποκρίνεται ψέ-
ματα ο κατεργάρης.

Όλο καημό τότε, η καφερή
ή γριά, τόν ξαναρωτάει:

— Πές μου, ξένο μου, τήν
αλήθεια, εκεί στα ξένα που εί-
ναι ο γιός μου, και πώς περνά;
Βρήκε τήν τύχη του; Έκανε λε-
φτά; Πότε θά μ'ας ξαναγυρίσει;

— Κακομοίρα μου γριά, ο
γιός σου εκεί, στα ξενιτιά, εί-
ναι κακά, ψυχρά και ανάποδα!
Δέν έχει ούτε δεκάρα τσακιστή
στην τσέπη... Δέν έχει φαγί ν'ά
φάει: καί ζητιανεύει... Δέν έχει
στρώμα ν'ά κοιμηθεί και κοιμά-
ται στους δρόμους... Αν μπο-
ρούσατε κάτι ν'ά τού στείλατε,
ίσως ν'ά έδλεπε λίγη προκοπή...

*

Έτσι που κατάντησε τώρα, χω-
ρίς ν'ά τόν βοηθήσετε, δέν θά

ξανογυρίσει πίσω, γιατί δεν έχει μήτε τὰ εισιτήριά του, ἀλλὰ οὔτε καὶ θὰ βρεῖ τὴν τύχη του ποτέ! τῆς λέει ψέματα ὁ κατεργάρης.

*

Σὰν ἄκουσε ὅλα αὐτὰ ἡ γριά κήκε ἡ καρδούλα τῆς κι ἀμέσως ἄρχισε νὰ κλαίει, νὰ φωνάζει καὶ νὰ λέει.

— Παιδάκι μου, ἂν πῶς νὰ σὲ βοηθήσω τώρα; Καλὰ σοῦ τάλεγα ἐγώ, νὰ μὴν ξεμιτυτεῖς! Ποῦ νὰ βρῶ, ἄνθρωπο, παιδάκι μου, νὰ σοῦ στείλω λεφτὰ καὶ πέρα, στὴν ξενιτιά;

— Μὴ φωνάζεις, γριά, καὶ θα σέ... βοηθήσω ἐγώ! τῆς εἶπε ὁ κατεργάρης. Ἦρθα ἐδῶ, στὴν πατρίδα μου, μόνο γιὰ δυὸ μέρες, γιὰ κάτι δουλειές μου! Ἐπειτα, θα πάω πίσω, στὰ ξένα καὶ θὰ βρῶ τὸ γιό σου! Γι' αὐτό, ὅ,τι θέλεις νὰ τοῦ στείλεις, δώστο μου σὲ μένα νὰ τοῦ τὸ πάω...

Τῆς λέει ψέματα ὁ ποιηρὸς ὁ κατεργάρης, καὶ φυσικά, οὔτε τὸν γιό τῆς γριούλας εἶχε δεῖ ποτέ, οὔτε ξένος ἦτανε, ἀλλὰ ἀπὸ τό... διπλανὸ χωριό, οὔτε εἶχε σκοπὸ τοῦ νὰ πάει ποτέ στὴν ξενιτιά.

*

Ἀμέσως τότε, ἡ γριά τοῦ δίνει ὅλες τῆς οἰκονομίες ποὺ εἶχε μαζέψει χρόνια ἀλόκληρα μὲ τὸν γέρο τῆς, χίλια φλουριά κωνοταντινάτα, μέσα σ' ἓνα σακουλάκι. Τοῦ δίνει καὶ τό... στρώμα τους, τοῦ δίνει ρούχα,

τοῦ δίνει τὸ κρεβάτι τους, τοῦ δίνει κι ὅλες τῆς κότες τῆς μὲ τοὺς κοκόρους τῆς, γιὰ νάχει ὁ γιός τῆς νά... τρώει, νὰ κοιμάται καὶ νὰ ντύνεται...

Ὁ κατεργάρης τὰ φορτώνει ἀμέσως ὅλα στὸ ἄλογό του καὶ φεύγει.

Σὲ λίγο, νάσου ἔρχεται κι ὁ γέρος τῆς ἀπὸ τὸ χωράφι ποὺ δουλεψε, μὲ τ' ἄλογό του. Βρίσκει τὴ γριά νὰ ελαίει.

Τὴν ρωτᾷ κι ἐκείνη τοῦ ἀποκρίνεται:

— Τὸ καὶ τό, γέρο μου, ὁ γιός μας, κι ἐγὼ ἔδωσα τὰ χίλια φλουριά στὸν ξένο, ποὺ μοῦ εἶπε αὐτὰ τὰ νέα, μαζί μὲ ὅλα πράγματα, νὰ τὰ πᾶει τοῦ παιδιοῦ μας...

*

Μόλις τ' ἄκουσε ὅλα αὐτὰ ὁ γέρος, κατὰλαβε κι ἔβαλε τῆς φωνές:

— Βρέ, καυτόγρια, τί ἔκανες! Ἐκεῖνος ὁ ξένος ποὺ σοῦ τᾶπε αὐτὰ, ἦτανε κατεργάρης ψεύτης, κλέφτης καὶ ληστής... Σὲ γέλασε κι ἔκλεψε ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματά μας κι ὅλες τῆς οἰκονομίες μας. Τὸ παιδί μας εἶναι μεγάλο καὶ τρανὸ, ἐκεῖ, στὴν ξενιτιά καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκη, οὔτε ἀπὸ λεφτά, οὔτε ἀπὸ τίποτα! Ἀπὸ ποιὸν δρόμο ἔκανε αὐτὸς ὁ κατεργάρης, νὰ τὸν προλάβω;

Κι ὁ γέρος καθάλαβε τὸ ἄλογό τους καὶ τρέχει νὰ προλάβει τὸν κατεργάρη.

*

Ὁ κατεργάρης, ὅμως, μόλις

εἶδε ἀπὸ μακριὰ νάρχεται τρεχάτος ὁ γέρος, τὸ κατὰλαβε. Γι' αὐτό, ἀμέσως ξεφορτώνει πάνω ἀπὸ τ' ἄλογό του... τὰ κρεβάτι, τὸ στρώμα, τῆς κότες καὶ τὰ ρούχα καὶ τὰ κρύβει μέσα φέ κάτι καμόδετρα.

*

Ἐπειτα, ἐνῶ ἔφυγε ἀπ' τὸ χωριό, γυρίζει τ' ἄλογό του καὶ κανεὶ, πῶς τώρα τάχα, πήγαινε στὸ χωριὸ τοῦ γέρου!

*

Προχωρεῖ καὶ συναντᾷ τὸ γέρο, ποὺ ἔρχότανε τρεχάτος.

Σὰν τὸν ἀπάντησε ὁ γέρος, εἰπεται καὶ τὸν ρωτᾷ:

— Ἐνε μου, μήπως ἀπάντησες κανένα κατεργάρη νὰ φεύγει ἀπὸ ἐδῶ, ἔχοντας φορτωμένο στ' ἄλογό του, ἓνα κρεβάτι, ἓνα στρώμα, ρούχα, κότες καὶ κοκόρους.

— Ναί! Τὸν ἀπάντησα, πατριώτη μου... Ἀπὸ κεῖνο καὶ τὸ δρόμο, ποὺ πᾶει πάνω στὸ βουνό, πήγαινε λέει ψέματα τοῦ γέρου ὁ κατεργάρης.

Καὶ στέλνει τὸν γέρο νὰ πᾶει στὸν ἀντιθετὸ δρόμο ἀπ' ὅ,τι ἤθελε νὰ πᾶει αὐτός, γιὰ νὰ γλιτώσει.

*

Ὁ καφερὸς ὁ γέρος, πραγματικά, ἀρχίζει ν' ἀπεθαίνει στὸ δρόμο τοῦ βουνού.

Ὁ κατεργάρης τότε, φορτώνει ὅλο τὰ πράγματα τοῦ γέρου καὶ τῆς γριάς πάνω στὸ ἄλογό του πάλι, καὶ φεύγει...

Σὰν ἔφτασε στὴν κορυφὴ τοῦ βουνού ὁ γέρος, κυττάζει πολὺ μακριὰ καὶ βλέπει πῶς ἦτανε ὁ πραγματικὸς κατεργάρης, ἐκεῖνος, ποὺ πρὶν λίγο, εἶχε ρωτήσῃ. Γατὶ τὸν εἶδε ἀπὸ κεῖ πάνω στὸ βουνό, νὰ φεύγει μὲ φορτωμένα τὰ πράγματά του στ' ἄλογό του πάνω...

*

Ὅμως, ἦτανε πολὺ ἀργὰ πιά, γιατί, ὥσπου νὰ κατεδεῖ ἀπὸ τὸ βουνό, ὁ γέρος, ὥσπου νὰ γυρίσει τὸ ἄλογό του στὸ δρόμο ποὺ πήγαινε ὁ κατεργάρης κι ὥσπου ν' ἀρχίσει νὰ τὸν κληγᾷ, θὰ εἶχανε περάσει ὥρες καὶ μέχρι τότε θὰ εἶχε ἐξαφανισθεῖ ὁ κατεργάρης.

*

Γύρισε, λοιπόν, ὁ γέρος στὸ καλυδάκι τοῦ ἀπρακτοῦ.

Μόλις τὸν εἶδε ἡ γριά του, τὸν ρωτᾷ:

— Τί ἔκανες, γέρο μου, τὸν πρόφτασες τὸν κατεργάρη;

Ὁ γέρος ὅμως, ποὺ δὲν ἤθελε νὰ μαρτυρήσῃ ὅτι τὸν κορόιδεψε κι αὐτὸν ὁ κατεργάρης, ἀποκρίθηκε:

— Τὸν πρόφτασα, γριά μου, ἀλλὰ τί νὰ σοῦ πῶ, δὲν ἦτανε... κατεργάρης ὁ ἄνθρωπος! Ἀλήθεια ἔλεγε γιὰ τὸ παιδί μας... Κι ἔτσι, τὸν... ἄφησα νὰ τοῦ τὰ πᾶει ὅλα ἐκεῖνα τὰ πράγματα!

Ἔτσι, μείνανε εὐχαριστημένοι. Καὶ ἡ γριά, ποὺ νόμιζε ὅτι βοήθησε τὸ παιδί τῆς ὅσο μπορούσε καὶ τώρα θὰ πρόκοβε ἐκεῖ, στὴν ξενιτιά, ἀλλὰ κι

ο γέρος που η γριά δεν κατάλαβε ότι γελάστηκε κι αυτός από τον κατεργάρη!

★

Επειδή όμως, καμιά κατεργαριά δεν μένει ατιμώρητη, τιμωρήθηκε όπως τού άξιζε κι ο κατεργάρης.

Στό δρόμο όπως πήγαινε, με φορτωμένα τα κλεμμένα πράγματα, απάντησε το μονάκριβο παιδί του γέρου και της γριάς, που γύριζε με πολλά πλούτη, με υπηρέτες και με ακολουθία, μετά δέκα χρόνια από την ξενιτιά. Γιατί, πραγματικά, δουλεύοντας τίμια, είχε βρεί την τύχη του!

Κυττάζει, λοιπόν, το παιδί αυτό στού κατεργάρη τ' άλογο και βλέπει κει πάνω φορτωμένο τ' κρεβάτι του... πατέρα του! Κυττάζει καλύτερα και βλέπει και τ' στρώμα τής μητέρας του!

Αμέσως τότε πιάνει τόν κα-

τεργάρη και τόν πάει στο χωριό του.

Ο γέρος και η γριά του, άγκαλιάζουν χαρούμενοι τ' παιδί τους. Κι εκεί μαθαίνει ο νέος όλη τήν ιστορία.

Μετά πάει τόν κατεργάρη στο δικαστήριο, τού παίρνει τ' όπλα φλουριά κι όλα τ' πράγματα και τ'ά πάει στο καλυδάκι τών γονιών του.

Τό δικαστήριο καταδίκασε σέ λίγο τόν κατεργάρη νά τραβά κουπί στά.. κάτεργα για πολλά χρόνια, για τίς κατεργαριές που έκανε.

Όσο για τ'ό γέρο και τή γριά, χτίσανε με τή βοήθεια τού παιδιού τους, ένα όραίο σπίτι και ζήσανε εύτυχισμένοι μαζί με τ'ό μονάκριβο παιδί τους αυτοί καλά κι έμεις καλύτερα.

***

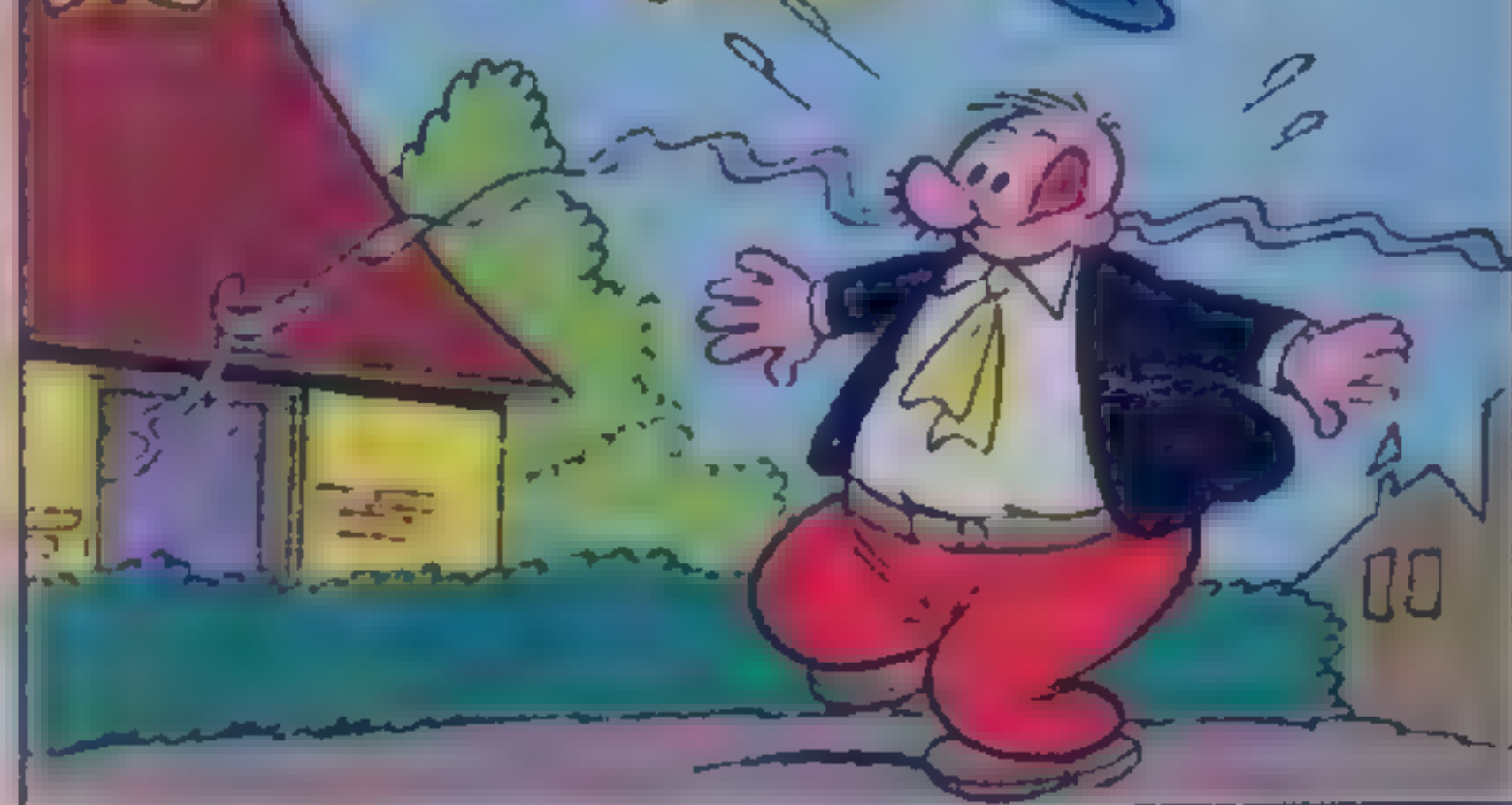

— Ξένε μου, μήπως απάντησες κανένα κατεργάρη νά φευγει από δω, έχοντας φορτωμένο τ' άλογο του;

ΧΜ! ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ ΜΥΡΩΔΙΑ ΑΠΟ ΧΟΙΡΟΜΕΡΙ ΨΗΤΟ ΚΙ' ΑΥΤΗ ΑΠΟ ΣΑΛΑΜΙ! ΤΙ ΝΟΣΤΙΜΙΑ!

ΣΑΝΤΟΥΧΙΤΣ ΓΙΑ ΤΟ ΦΙΔΙ

Η ΟΛΙΒ ΕΤΟΙΜΑΖΕΙ
ΣΑΝΤΟΥΧΙΤΣ!

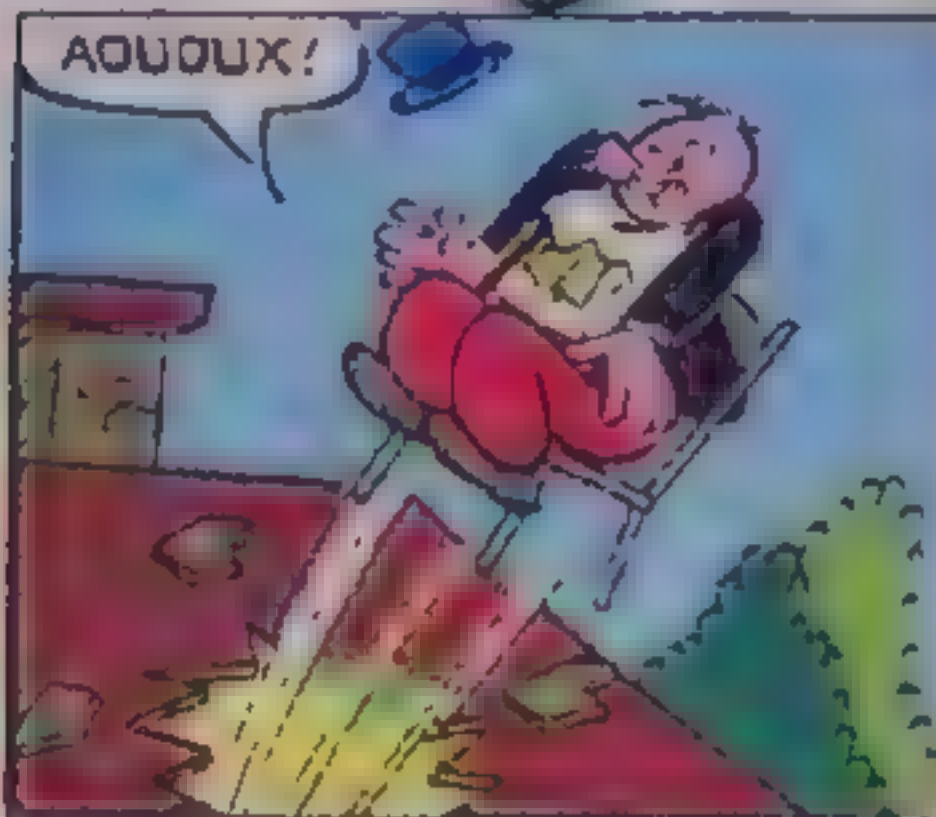
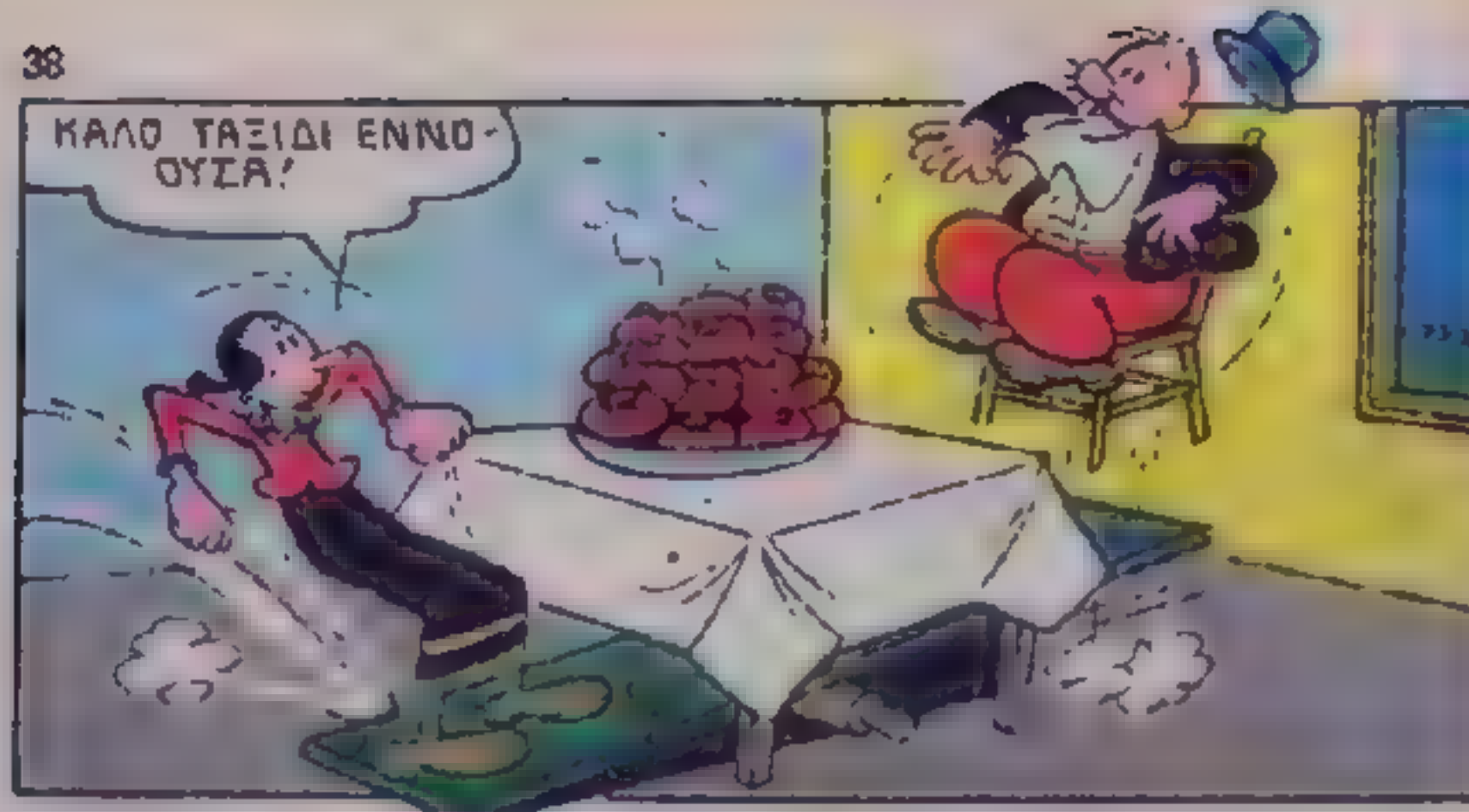
ΣΑΝΤΟΥΧΙΤΣ ΠΡΕΠΕΙ
ΝΑΝΑΙ ΠΟΛΥ ΝΟΣ-
ΤΙΜΑ!

ΜΥΡΙΣΕ ΝΑ
ΔΕΙΣ!

ΜΠΑ! ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΦΗΣΑΝ
ΤΟ ΛΑΣΤΙΧΕΝΙΟ ΦΙΔΙ!

ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΟΡΑ ΝΑ ΤΟ
ΠΑΡΩ!

Β'ΑΡΠΑΞΟ Μ'ΑΥΤΟ ΤΑ ΣΑΝΤΟΥΙΤΣ
ΤΗΣ ΟΛΙΒ!

ΠΑΤΑΣ ΑΥΤΟ ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΟ ΦΙΔΙ ΑΝΟΙ-
ΓΕΙ ΤΟ ΣΤΟΜΑ ΤΟΥ ΣΑ ΝΑΝΑΙ
ΑΛΗΘΙΝΟ!

ΘΑ ΒΑΛΩ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΙ-
ΚΗ ΣΚΟΥΠΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΓΙΑ
ΝΑ ΠΕΤΥΧΩ
ΚΑΛΥΤΕ-
ΡΑ!

ΠΡΟΣΟΧΗ! ΜΙΑ ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ΑΝΑ-
ΚΥΝΩΣΗ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ
ΤΟΥΣ ΠΟΛΙ-
ΤΕΣ!

ΕΙΠ!

ΕΙΔΟΠΟΙΟΥΝΤΑ ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΗΣ
ΠΟΛΗΣ ΟΤΙ ΔΡΑΠΕΤΕΥΣΕ ΑΠ' ΤΟ
ΖΩΟΛΟΓΙΚΟ ΚΗΠΟ ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ
ΦΙΔΙ!

ΑΚΚ...

ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΦΟΒΑΜΑΙ ΣΕ ΛΙΓΟ
Ο ΠΟΠΑΥ ΚΑΙ ΓΩ ΘΑ ΦΥΓΟΥΜΕ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ!

ΦΟΦΟΦ...

ΑΑΧ! ΤΗΠΩΣ ΟΝΕΙΡΕΥΟΜΑΙ,
ΤΟ... ΤΟ... ΦΙΔΙ!

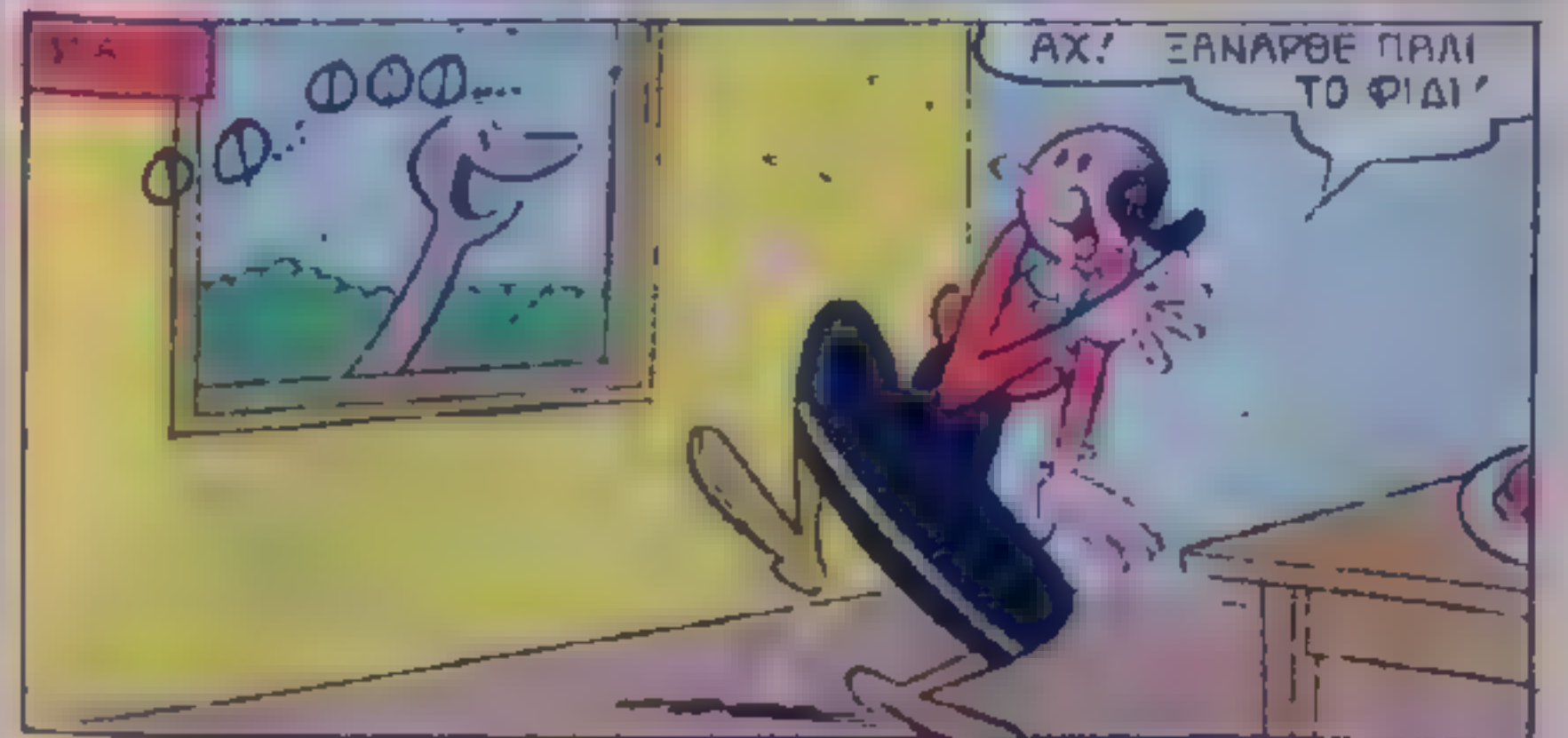
ΑΧ! ΛΙΠΟΥΜΟ!

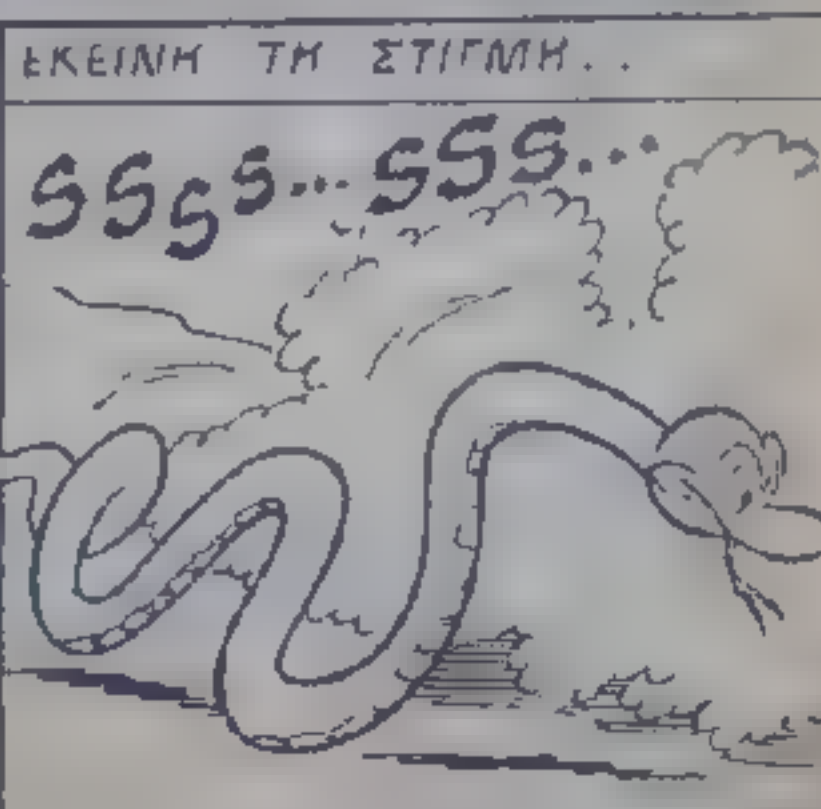
ΤΟ ΦΙΔΙ ΔΕΙΚΝΕΙ ΑΜΕΙΣΤΩΣ
ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΣΤΑ ΣΑΝΤΟΥΙΤΣ
ΤΗΣ ΟΛΙΒ...

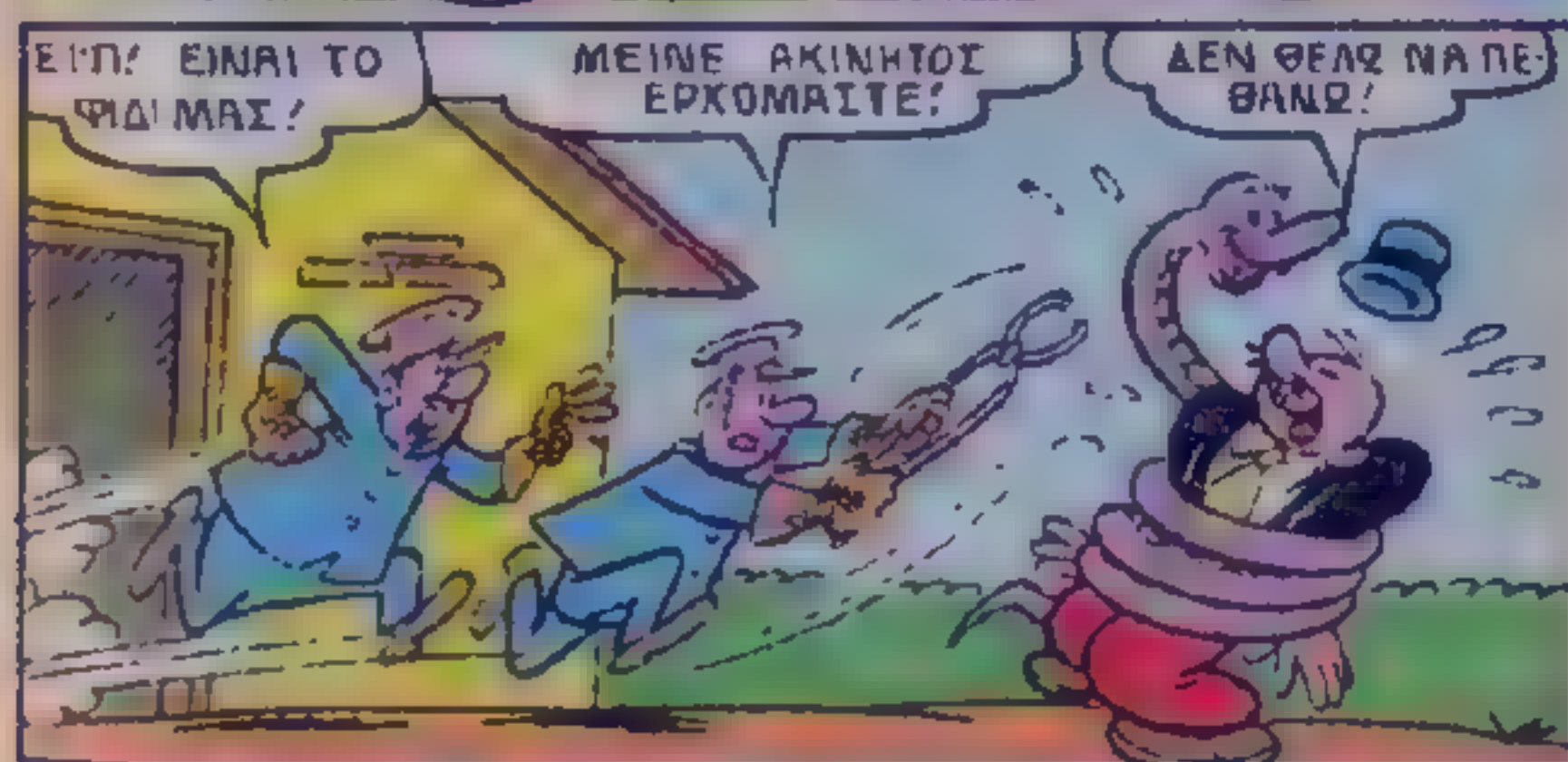
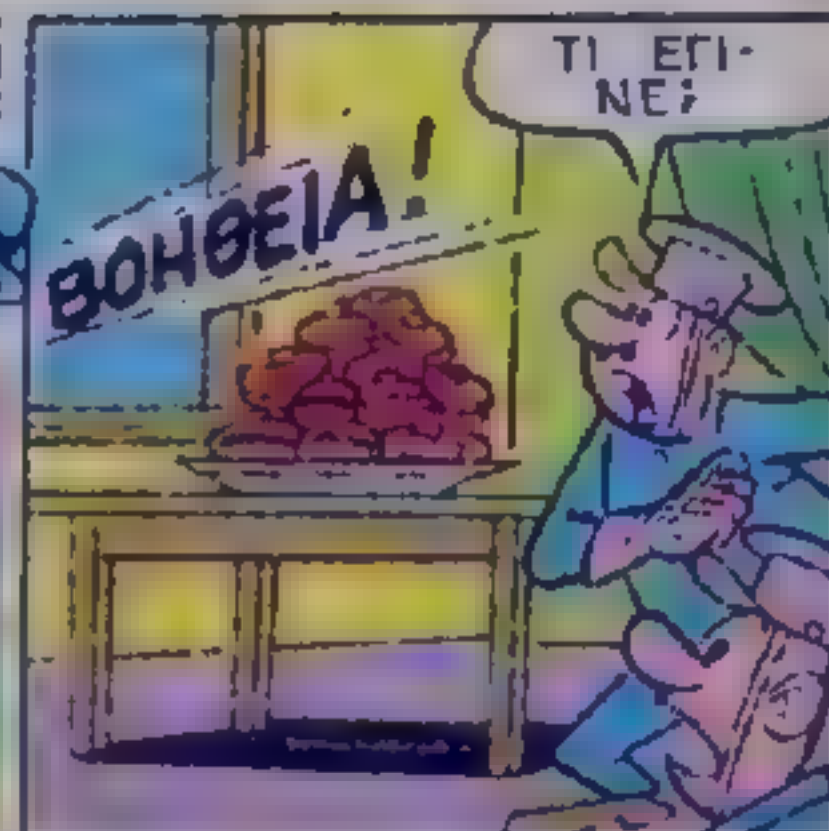
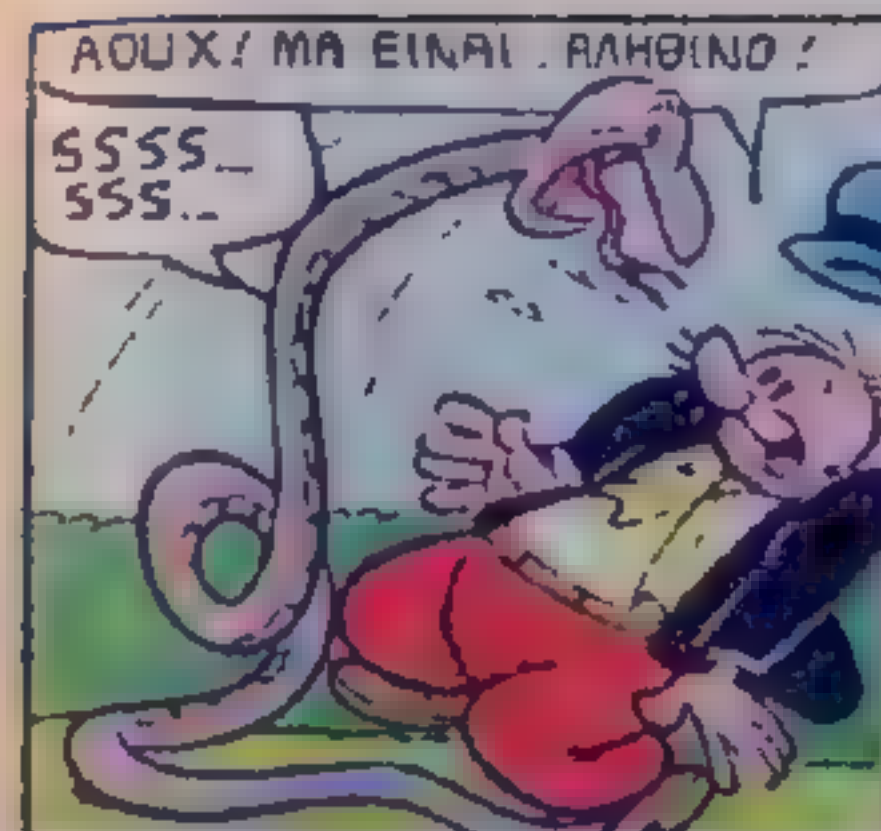

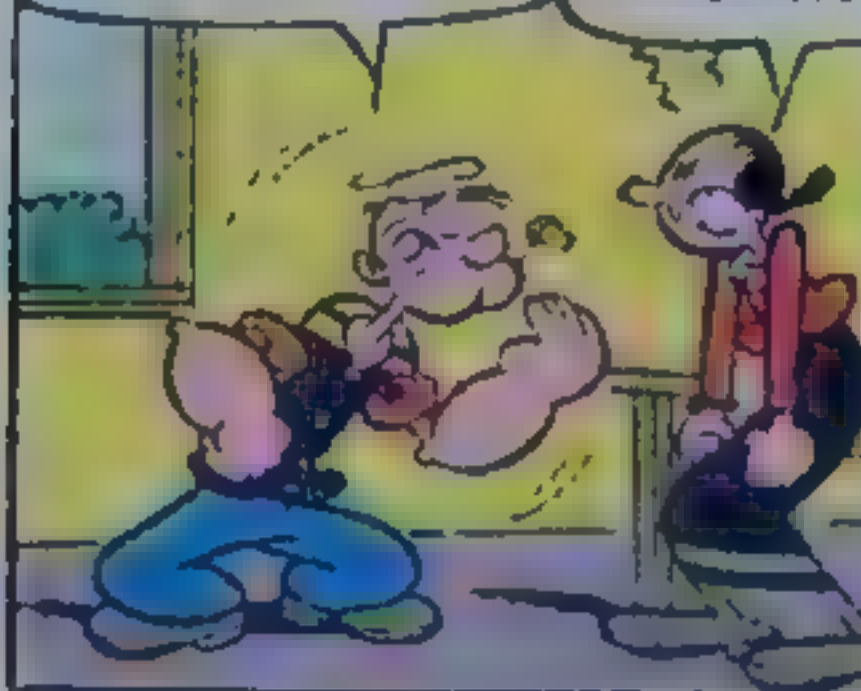

ΟΧΙ! ΜΑ ΤΙ ΕΚΑΝΕΣ
ΤΟΣΗ ΣΡΑ!

ΓΚΡΟΥΝΤ!

ΜΑ ΤΙ ΕΙΠΑ ΚΑΙ
ΘΥΜΩΣΕ?

ΓΚΡΡΡ!

ΜΕ ΣΥΓΧΩΡΕΙΤΕ, ΠΡΕΠΕ ΝΑ
ΠΗΓΑΙΝΕ - ΓΙΑ ΝΑ ΣΑΣ ΑΦΗ-
ΣΩ ΝΑ ΣΥΖΗΤΗΣΙΤΕ ΜΕ
ΗΣΥΧΙΑ!

ΤΕΛΟΣ

ΚΥΡΙΑΡΧΗΣΕ πάλι το ελληνι-
κό πνεύμα σε μία παγκόσμια
απήνηση και αναγνώριση με τη
δράση του ποιητή 'Οδυσσέα
'Ελύτη με το βραβείο Νόμπελ για
τη Λογοτεχνία.

•
'Ο 'Οδυσσέας 'Ελύτης, μία
από τις επιδραστικότερες μορφές
της ελληνικής ποίησης, είναι ο
δευτέρος 'Ελληνας μετά τον Σε-
φέρη μέσα σε μία ιδιότητα που
δραβείται με ένα μεγάλο βρα-
βείο παγκοσμίου κύρους, σαν εκ-
πρόσωπος μιας χώρας που συνε-
χώς προσφέρει, στο διεθνή γώρο
μεγαλοφυΐες, όπως ο Σκαλινω-
τας, καλλιτέχνες, ζωγράφους.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΕΛΥΤΗΣ

**Μία ξεχωριστή τιμή για την 'Ελλά-
δα και τα νεοελληνικά γράμματα.**

'Ο 'Οδυσσέας 'Ελύτης

ΒΡΑΒΕΙΟ ΝΟΜΠΕΛ 1979

γλύπτες, στοχαστές, επιστημο-
νες από τους πιά σπουδαίους
του 20ού αιώνα, ακόμη και στο
γώρο της πρωτοπορίας, όπως
με τον διεθνή συνθέτη Σενάκη.

•
'Η τιμή που δένει με η Σου-
ηδική 'Ακαδημία στον 'Ελύτη α-
ποτελεί διεθνή αναγνώριση του
έργου του αλλά αντανακλά και
στο σύνολο των νεοελληνικών
νοσημάτων δείχνοντας έτσι ο
όλο τον κόσμο ότι, σ' αυτή τη
γή εξοικονομούν να κατοικούν οι
Μούσες και να κατορθώνονται
κνωματικά έπιτεύγματα άξια ν'

ακτινοβολούν διεθνώς.

Με τη δράση του 'Ελύτη,
σπάει και το φράγμα της έλ-
ληνικής γλώσσας που κρατούσε
σπουδαία νεοελληνικά έργα μα-
κριά από τη γνωριμία και 'που
θ' αργίουν να μεταφράζονται τώ-
ρα ύστερα από μία φυσική παγ-
κόσμια ζήτηση.

•
'Ο 'Οδυσσέας 'Ελύτης — φι-
λολογικό πειδωνύμο του 'Οδ.
'Αλεπουδέλη — γεννήθηκε στο
'Ηράκλειο της Κρήτης στις 2
Νοεμβρίου 1911 από γονείς μυ-
τιληνίους. 'Από μικρό παιδί έγ-
καταστάθηκε στην 'Αθήνα. Σπού-

δωσε νομικά στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας και παρακολούθησε μαθήματα φιλολογίας στο Πανεπιστήμιο του Παρισιού.

Στη λογοτεχνία και ειδικότερα στην ποίηση, παρουσιάστηκε το Νοέμβριο του 1935 από «Τά Ηέα Γράμματα», το περιοδικό που έπαιξε σημαντικό ρόλο στην ποίηση και στην πνευματική ζωή τα τελευταία προπολεμικά χρόνια. Στον πόλεμο του 40-41 πολέμησε ως ξεχιδρός άνθυπολοχός σ' όλη τη διάρκεια του πολέμου.

Η πρώτη του ποιητική συλλογή οι «Προσανατολισμοί», κυκλοφόρησε το 1940 και περιλαμβάνει ό,τι είχε έως τότε δημοσιεύσει ο ποιητής. Ακολουθεί η συλλογή «Ο ήλιος ο πρώτος» (μαζί με τις «Παραλλαγές πάνω σε μία αχτίδα»). Το 1945 κυκλοφόρησε το «Άσμα ηρωικό και πένθιμο για τον χαμένο άνθυπολοχό της Αλβανίας» (δ' έκδ. 1976).

Το 1948 ο Όδυσσεας Έλύτης φεύγει για το Παρίσι, όπου μένει έως το 1952. Εκεί γνωρίζεται και συνδέεται φιλικά με τους Μπρετόν, Ελύαρ, Τζαρά, Ούγκαρτι, Πικασό, Ματίς, Τζιακούτι κ.ά.

Μετά τη δημοσίευση του «Άσματος» ο Έλύτης σωμαίνει ποιητικά για 15 περίπου χρόνια. Το 1959 παρουσιάζει το συνθετικό ποίημα «Αέλιον Έστίν» που μελοποιήθηκε το 1964 από τον Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος το χαρακτήρισε «εβδλίον του ελληνικού λαού», και άμέσως μετά το 1960 τη συλλογή «Έξι και μία τυφεί για τον αέρα». Το τελευταίο χρόνο, από το 1971 έως το 1975 δημοσιεύει πέντε μικρότερες ποιητικές συλλογές.

Εκτός από ποιήματα ο Όδυσσεας Έλύτης έχει γράψει και τα δοκίμια «Ο ζωγράφος Θεόφιλος» (Αθ 1973), «Ανοιχτά ναρτιά» (Αθ 1974), «Η μαγεία του Παπαδερμαντή» (Αθ 1976) κ.ά. Κυκλοφόρησαν σ' έναν τόμο με τίτλο «Δεύτερη γραφή», οι μεταφράσεις του, ξένων ποιητών (Ρεμπώ, Ελύαρ, Μανιακόφσκυ κ.ά.). Έχει επίσης μεταφράσει θεατρικά έργα της εύρωπολης λογοτεχνίας (Ζιζωντού

«Η νεράιδα» — διδόχτηκε από το «Εθνικό» Θέατρο — Μπρέχτ «Ο κύκλος με την κιβωλία» και Ζενέ «Οι δούλες» — διδοχτηκαν από το Θέατρο Τέχνης). Πάμπολλα ποιήματα και ποιητικές συλλογές του Έλύτη μελοποιήθηκαν. Η Σουηδική Ακαδημία στην ανακοίνωσή της «έξαιρεί τον Έλωνα ποιητή για την αντίληψη που έχει για την άξιοσπρέπεια και το άκατανίκητο πνεύμα του ανθρώπου και συνοψίζει τη φιλοσοφία του Έλύτη ως εξής:

«Εκείνο που έχει σημασία είναι να μη υποκύπτει κανείς. Αυτό που έχει σημασία είναι να έχουμε συνεχώς συνείδηση του πώς πρέπει να είναι η ζωή και τι μπορεί ο άνθρωπος να δημιουργήσει για τον έαυτο του ενάντια σε όλα εκείνα που απειλούν να τον καταστρέφουν και να τον διαλύσουν».

*

Η Σουηδική Ακαδημία αναφέρει επίσης ότι «το κυριότερο έργο του Όδυσσεα Έλύτη, το «Αέλιον Έστίν» αποτελεί ένα από τα άριστουργήματα της ποίησης του 20ού αιώνα και ότι η επώπηση του Έλύτη είναι ταυτόχρονα σύστημα προσωπική και αντιπροσωπευτική των παραδόσεων του ελληνικού λαού. Η θαλασσα ο ήλιος, τα νησιά, τα ζώα και τα φυτά τα απλά δοσαλα και οι ακρογιαλιές, ο άφρος των κυμάτων, οι μαύροι θαλασσινοί άγριοί, είναι στοιχεία που επαναλαμβάνονται συνεχώς στο έργο του. Άκουα και το ψευδώνυμο του ίδιου του ποιητή «Έλύτης», άτταναχλά μερ σύνθετη ίσως της ελληνικής σκέψης όπως το δυομε της ίδιας της χώρας του «Ελλάδα», της ελπίδας, της ελευθερίας και της Ελένης, το όνομα της γυναίκας που συμβολίζει την ομορφιά και τη γοητεία. Αισθησιασμός και φώς αναδύονται από την ποίηση του Έλύτη. Ο αισθητός κόσμος είναι έντονα ζωντανός στο έργο του, πλούσιος σε φρεσκάδα και καταπληκτικές έμπειρίες».

* * *

Η ΖΩΗ ΜΑΣ κινείται από ένα λεπτό δίκτυο ενεργειών, ή όπως αναδύεται από τις βαθιές πηγές μας για να αποτελέσει την καθημερινή εργασία μας και να προσπαθήσει να μūs κάνει ευτυχισμένους. Όταν δεν μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε το σύνολο της ενεργειών μας, αισθανόμαστε κουρασμένοι, δυσχεραμένοι, απογοητευμένοι.

Κατά κάποιον τρόπο, μιλάμε με ένα αυτοκίνητο που, παρά την ισχυρή εξακύλιση μηχανή του, σκορπίζει στο δρόμο, γιατί λειτουργούν μόνο οι δύο καλινόροι. Όσο, προχωρεί λαοοποιοτικά. Το ίδιο μπορούμε να πούμε και για την ανθρώπινη μορφή.

Το θαύμασμο απόφαση ενεργείας

Γνωρίστε τον έαυτό σας!

Οι δυνάμεις του υποσυνείδητός μας μπορούν να μūs οδηγήσουν στην έπιτυχία ή την άποτυχία.

γείας της ανθρώπινης μορφής από το οποίο αντιλαμβανόμαστε τον εαυτό μας, είναι το υποσυνείδητο. Αυτό ελέγχει τις δυνάμεις που μūs κάνουν να επιτύχουμε ή να αποτύχουμε. Αυτό αποφασίζει αν θα είμαστε ευτυχισμένοι ή δυστυχισμένοι, ελέγχει τη σκέψη μας, ελέγχει και αποφασίζει για μūs. Συνεπώς, οι δυνάμεις του υποσυνείδητου μπορούν να μūs οδηγήσουν σε διάφορα όνειρα, αποτελεσματικότητα και προσωπικής έπιτυχίας αν τις κατανοήσουμε ή, αν δεν τις κατανοήσουμε, να μūs ώθησουν στην άποτυχία. Και η ζωή μας μπορεί να γίνει ένδοξη ή άδοξη, κρήνη και ευτυχισμένη, από δρόμο που θα γνωρίσουμε και ο αξιοποιήσουμε την ενεργεία μας.

Το υποσυνείδητο είναι άπληστος μά τερόσπο άποθηκ κή γνωση μν. Τίποτα δεν κοιμεται απ' όλο όσα μūs συμβαίνουν, τόσο όταν είμαστε ζωντανοί, όσο κι όταν κοιμόμαστε. Κάθε έμπειρία μας αποθηκεύεται και διατηρείται στο υποσυνείδητο.

Η όραση και ο ρόλος του υποσυνείδητου αποδεδειγμένοι με τη μέθοδο της υπνώσεως. Όπως είναι γνωστό, ένας όπνυαμένος έτελεί όσα όρτα γραμμά τις έντολές που του δίνονται. Αυτό αποδεικνύει, ότι, κατά τη διάρκεια της υπνώσεως, ή συνείδηση παραβεί από το υποσυνείδητο των πύλη έλεγχο της ανθρώπινης μορφής. Άλλο έρούμε και πολλές άλλες κερδοσκοπικές αποδείξεις της ύπνωσης και του ρόλου του υποσυνείδητου. Παραβέβαιατος κόπον, μπορεί

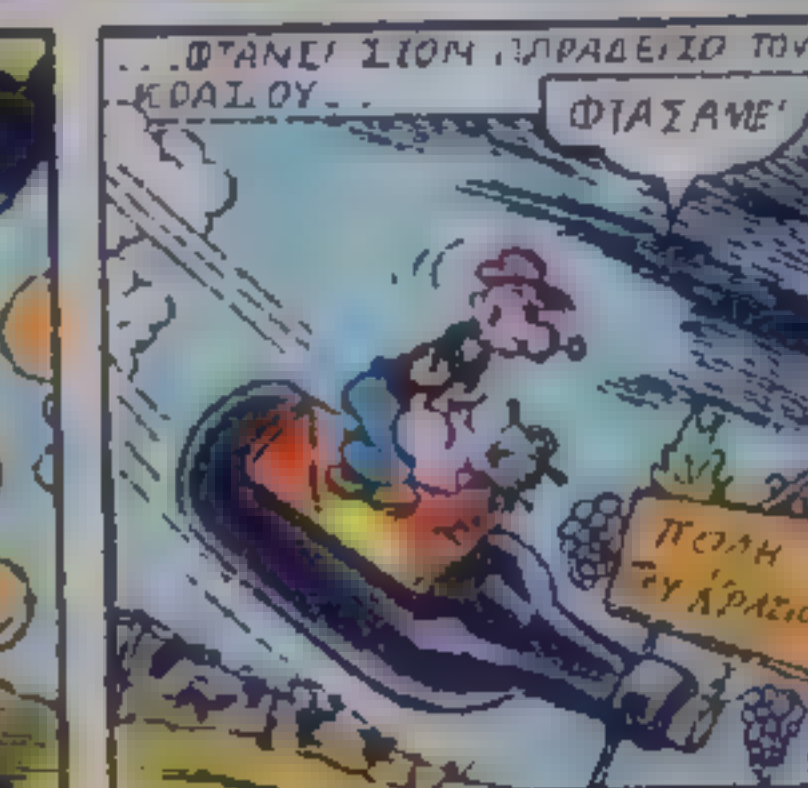
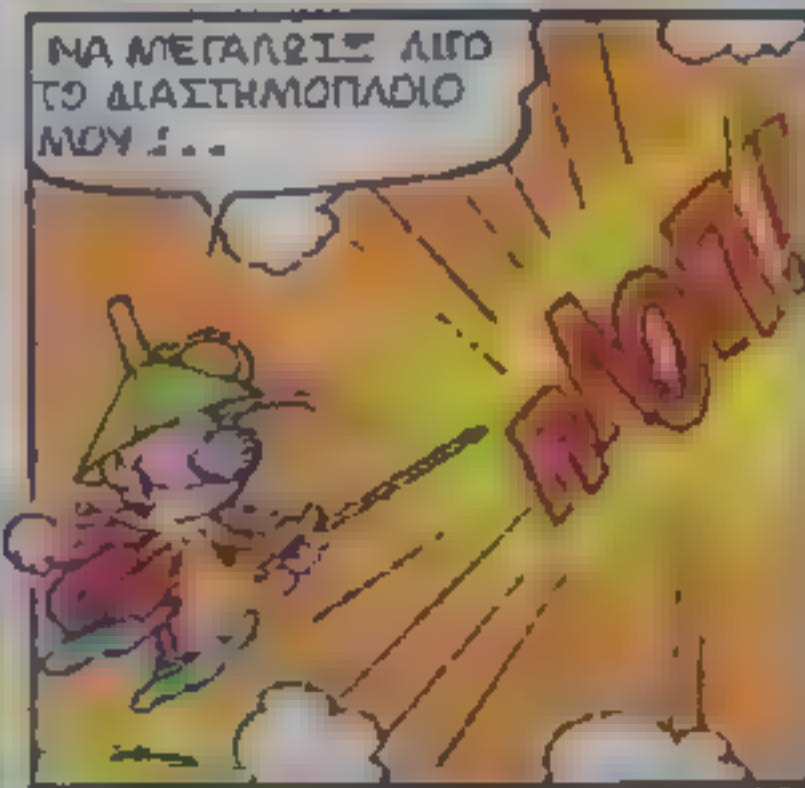

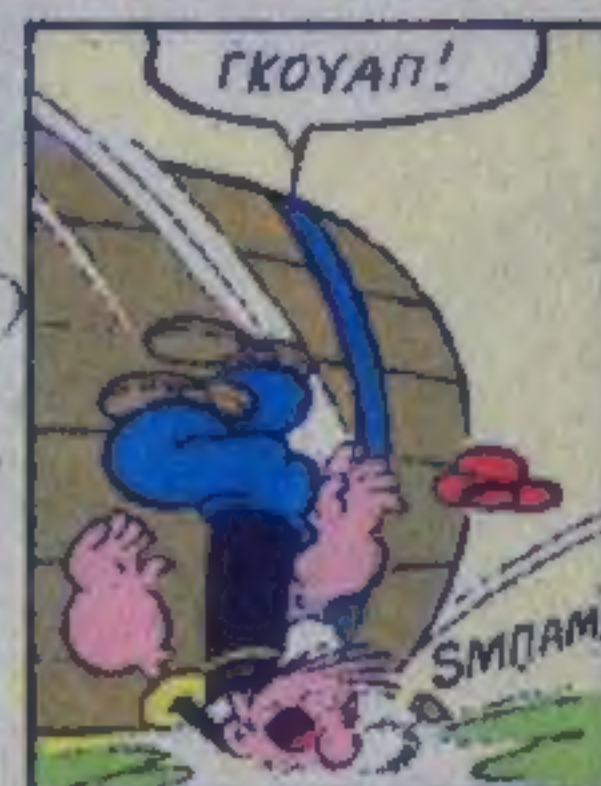
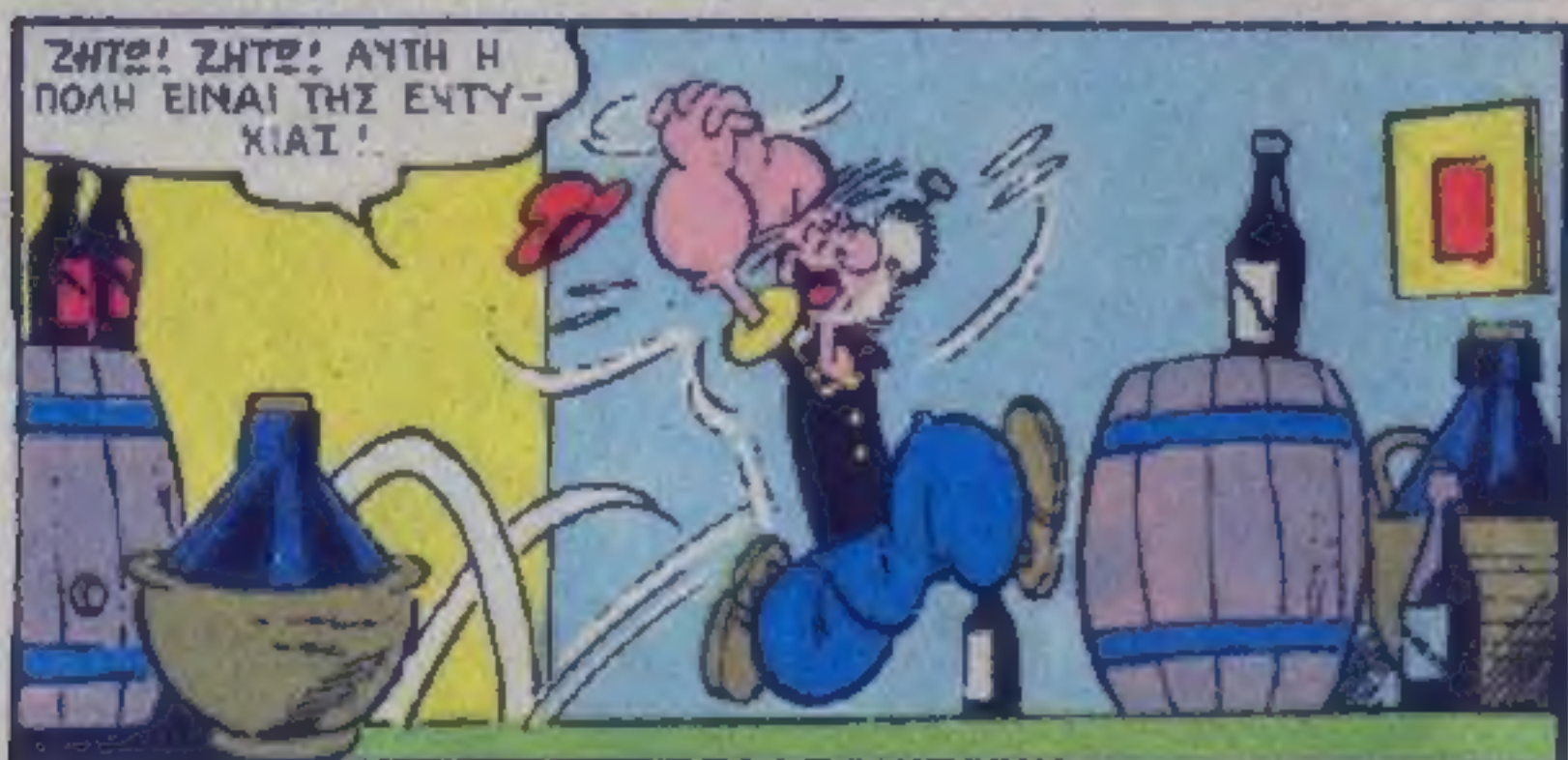

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ ΑΓΓΙΖΕΙ ΤΟΝ ΤΟΙΧΟΥΣ
ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ ΚΑΙ...

ΒΟΗΘΕΙΑ! ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΟΥ
ΕΓΙΝΕ ΕΝΑ ΤΕΡΑΣΤΙΟ ΒΑΡΕΛΙ!
ΑΟΥΓΚ!... ΠΗΓΟ-
ΜΑΙ!...

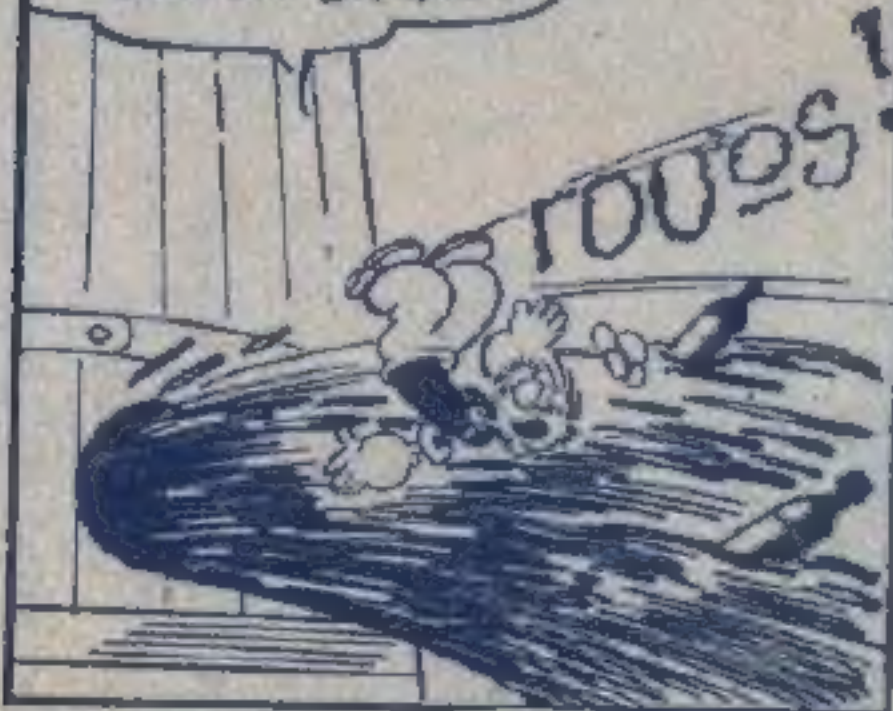
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΓΑΛΩ ΤΟ
ΦΕΛΟ ΓΙΑ ΝΑ ΣΩΘΩ ΑΠΟ
ΔΕ ΜΕΤΑ!

ΝΑ Ο ΦΕΛΟΣ! ΠΡΕΠΕΙ
ΝΑ ΤΟΝ ΒΓΑΛΩ ΓΙΑ
ΝΑ ΣΩΘΩ!

ΑΟΥΓΚ! ΒΓΑΙΝΩ!

ΟΥΡΓΚ! ΤΟ ΡΕΥΜΑ ΤΟΥ
ΚΡΑΖΙΟΥ ΜΕ ΠΑΡΑΣΥΡΕΙ
ΤΩΡΑ!...

ΟΥΡΓΚ! ΤΙ ΕΤΙΜΕ?

ΑΧ! ΤΟΤΕ ΟΛ' ΑΥΤΑ ΗΤΑΝ ΜΙΑ
ΠΑΓΙΔΑ: ΒΟΗΘΕΙΑ! ΔΕΝ ΘΕΛΩ
ΝΑ ΠΕΘΑΝΩ!...

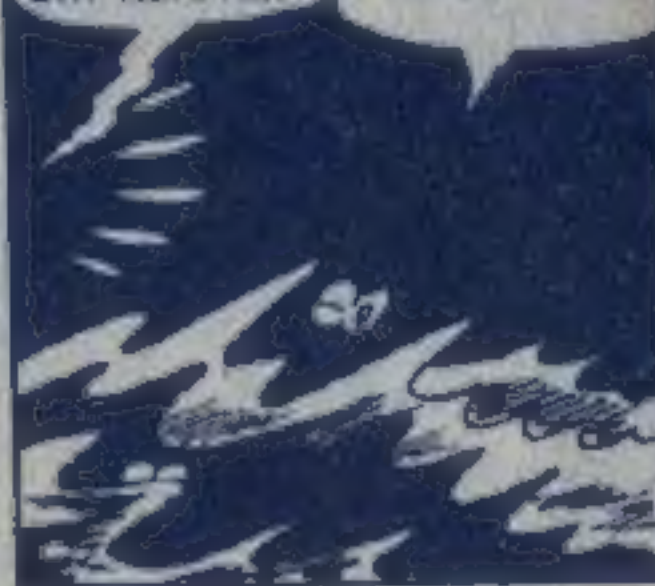
ΧΑ! ΧΑ! ΤΗΝ ΕΛΑ-
ΘΕΣ ΚΑΙΤΥ!

ΣΩΣΕ ΜΕ, ΧΙΚ!
ΣΩΣΕ ΜΕ!

ΔΕΝ ΓΙΝΕΤΑΙ
ΠΙΑ. ΑΦΟΥ
ΚΑΤΑΛΗΞΕΣ
ΣΤΗ ΚΟΛΑΣΗ!

ΥΠΟΤΙΣΚΟΜΑΙ
ΟΤΙ ΔΕΝ ΘΑ
ΞΑΝΑΠΙΣ
ΚΡΑΖΙ!...

ΒΟΗΘΕΙΑ! ΔΕΝ
ΘΕΛΩ ΝΑ ΚΑΤΑΛΗ-
ΞΩ ΣΤΗ ΚΟΛΑΣΗ!

ΕΙ, ΣΥΝΝΑ!

ΕΤΠ! ΤΙ
ΕΤΙΜΕΣ ΠΟΥ
ΕΙΜΑΙ!

ΦΑΙΝΕΤΑΙ
ΟΤΙ ΘΑ ΕΙΔΕΣ
ΚΑΜΕΝΑΝ
ΕΦΙΑΛΤΗ!

